

EFEKTY UCZENIA SIĘ I TREŚCI PROGRAMOWE DLA ZAJĘĆ

Kierunek: **Wiedza o teatrze**

Poziom studiów: **Studia pierwszego stopnia**

Nazwa zajęć: **Instytucje kultury**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. zna i rozumie podstawowe zagadnienia z zakresu zarządzania w kulturze i polityki kulturalnej, jak również alternatywne modele polityki kulturalnej oraz sposoby ich wdrażania w Polsce i za granicą
2. zna i rozumie powiązania zarządzania teatrem z polityką, ekonomią, ekologią i etyką oraz problematykę związaną z potrzebą reform zarządzania kulturą w Polsce

w zakresie umiejętności:

1. zna i potrafi porównać alternatywne modele polityki kulturalnej oraz sposoby ich wdrażania w Polsce i za granicą
2. potrafi wyszukiwać i analizować informacje dotyczące funkcjonowania instytucji i organizacji kultury w Polsce, mając na względzie konieczność ciągłego uaktualniania własnej wiedzy w tym zakresie
3. potrafi zająć stanowisko na temat powiązań zarządzania teatrem z polityką, ekonomią, ekologią i etyką oraz w sprawie możliwości przeprowadzenia reform zarządzania kulturą w Polsce

w zakresie kompetencji społecznych:

1. jest gotowa wykorzystywać wiedzę i umiejętności dotyczące organizacji pracy instytucji kultury i zarządzania nimi we własnej działalności zawodowej oraz wziąć udział w debacie dotyczącej problematyki związanej z funkcjonowaniem kultury w Polsce i zarządzaniem kulturą

Treści programowe dla zajęć:

Modele polityki kulturalnej w Polsce i przykłady modeli zagranicznych
Dynamika kryzysów i konfliktów w polskim teatrze – analiza przypadków
Demokratyczna polityka kulturalna a powinności teatru publicznego
Ustawa o organizowaniu i prowadzeniu działalności kulturalnej
Mechanizmy finansowania instytucji i organizacji kultury
Nowe rozwiązania systemowe dla zarządzania kulturą w Polsce
Ekoetyka w teatrze

Nazwa zajęć: **Ciało w kulturze**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. Zna i rozumie związki teatrologii z innymi dyscyplinami nauk o kulturze i religii, potrafi odnajdywać odniesienia pomiędzy nimi i wykorzystywać podstawową wiedzę i terminologię z zakresu kulturoznawstwa i antropologii ciała do celów analitycznych i interpretacyjnych.
2. Zna i rozumie zagadnienia dotyczące przemian roli ciała w kulturze, związane z tą problematyką współczesne dylematy i ich odzwierciedlenie w różnego rodzaju tekstach kultury.

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi referować i krytycznie oceniać różne opinie oraz stanowiska związane z rolą ciała w dawnej i współczesnej kulturze, a także samodzielnie dyskutować i formułować wnioski na ten temat.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Jest gotowa do prowadzenia dyskusji na tematy związane z rolą ciała we współczesnej kulturze w duchu poszanowania zasad pluralizmu kulturowego.

Treści programowe dla zajęć:

Konteksty filozoficzne, obyczajowe, estetyczne historii ciała w kulturze europejskiej. Dualizm duszy i ciała i jego konsekwencje.

Świadectwa kultury: ustalone w tradycji sposoby przedstawiania ciała w sztuce (malarstwo, rzeźba, literatura, taniec, teatr).

Współczesne filozoficzne koncepcje podmiotowości i „ucieleśnienia” (od fenomenologii do somaestetyki)

Miłość – mit metafizyczny i mit kulturowy. Androgyne, Tristan, Don Juan.

Aktor i jego ciało.

Ciało w kulturze konsumpcyjnej – ciało ponowoczesne. Mity związane z ciałem.

Poza ciałem. Czy podmiotowość jest możliwa poza ciałem? Człowiek i technologia.

Nazwa zajęć: **Czytanie muzyki**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. zna i rozumie związki muzyki ze zjawiskami kultury, w tym teatru, podstawowe formy aktywności muzycznej, funkcje muzyki, historię notacji muzycznej i rodzaje instrumentów, dzieła, które miały znaczny wpływ na kształtowanie otoczenia kulturalno-społeczno-politycznego człowieka w dziejach, a także wybrane zagadnienia z zakresu wiedzy szczegółowej na temat metod analizy muzycznej i interpretacji tekstów z zakresu muzykologii i teorii muzyk

w zakresie umiejętności:

1. potrafi wskazywać i odnajdywać odniesienia łączące szeroko pojęte badania teatrologiczne z innymi dyscyplinami nauk humanistycznych, zwłaszcza muzykologii, a także wykorzystywać zdobytą wiedzę z zakresu muzyki do celów analitycznych i interpretacyjnych związanych z przedmiotem studiów, stosować odpowiednią terminologię z zakresu muzykologii i teorii muzyki, tworząc wypowiedzi o charakterze profesjonalnym

2. potrafi samodzielnie poszerzać zdobytą wiedzę z zakresu zjawisk muzycznych i dbać o rozwijanie własnych kompetencji profesjonalnych i kulturalnych, mając na uwadze konieczność uczenia się przez całe życie

w zakresie kompetencji społecznych:

1. jest gotowa do świadomego uczestnictwa w życiu kulturalnym z udziałem muzyki, podejmowania działań na rzecz jego wzbogacania i popularyzowania (w tym szczególnie w kontekście muzyki), a także wykazywania odpowiedzialności za podtrzymywanie dziedzictwa kulturowego w obszarach związanych z teatrem i sztukami performatywnymi, gdzie muzyka może odgrywać istotną rolę

Treści programowe dla zajęć:

Miejsce muzyki w historii kultury - ogólna charakterystyka

Muzyczny alfabet przez wieki - historia notacji muzycznych

Instrumenty muzyczne - nazewnictwo, miejsce i rola w historii kultury

Obecność muzyki w zjawiskach kultury i jej rola

Mapa form i gatunków w historii muzyki

Dzieła i twórcy - znaczenie dla historii muzyki i kultury

Umiejętność sprawnego odczytywania konotacji afektywnych w historii muzyki i jej udziału w teatrze i sztukach performatywnych

Nazwa zajęć: **Filozofia**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. zna wybrane zagadnienia dotyczące przedmiotu badań poszczególnych działów refleksji filozoficznej, ma podstawową wiedzę ogólną na temat terminologii, metod i teorii stosowanych w filozofii

2. zna podstawowe pytania stawiane w europejskiej refleksji filozoficznej historycznie i współcześnie; dostrzega ciągłość podejmowanej problematyki, jej wewnętrzne zróżnicowanie oraz jej związki ze współczesnymi dylematami cywilizacyjnymi

w zakresie umiejętności:

1. potrafi wskazywać odniesienia łączące problematykę filozoficzną z przedmiotem swoich studiów i wykorzystywać wiedzę z zakresu filozofii w interpretacji dzieł teatralnych i dramatycznych, jak również potrafi zająć stanowisko w ich sprawie, tworząc argumentację bazującą na cudzych i własnych poglądach

w zakresie kompetencji społecznych:

1. jest gotowa do krytycznej oceny odbieranych treści, kwestionowania obiegowych opinii oraz uznawania znaczenia rzetelnej, weryfikowalnej wiedzy w rozwiązywaniu problemów poznawczych

Treści programowe dla zajęć:

Wprowadzenie do źródeł filozofowania i podstawowych pytań filozoficznych

Starożytne pytania filozoficzne i próby odpowiedzi na nie (wybrane przykłady)

Elementy teorii poznania

Elementy ontologii

Elementy etyki filozoficznej

Główne nurty filozofii współczesnej

Krytyczna lektura tekstów filozoficznych

Nazwa zajęć: **Historia teatru i dramatu (antyk)**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. zna i rozumie kluczowe zjawiska z zakresu historii teatru antycznego, reprezentatywne dla tego okresu formy dramatyczne (i ich przykłady) oraz różnorodne uwarunkowania wpływające na sposób ich inscenizowania, jak również podstawowe metody ich badania, analizy i interpretacji oraz stosowną terminologię; zna dokonania najwybitniejszych twórców teatralnych tego okresu i rozumie ich znaczenie;

w zakresie umiejętności:

1. potrafi rozpoznawać różne rodzaje przestrzeni teatralnych i konwencji scenicznych charakterystycznych dla teatru antycznego oraz najważniejsze formy i gatunki dramatyczne tego okresu, jak również dokonywać ich analizy i interpretacji z wykorzystaniem kontekstów literackich, historycznych i społeczno-politycznych

2. potrafi wykorzystać wiedzę i umiejętności do samodzielnego wykonywania złożonych zadań z zakresu problematyki historii teatru antycznego, wymagających kontekstowych odwołań do podstawowej wiedzy z zakresu pokrewnych dyscyplin nauk humanistycznych;

w zakresie kompetencji społecznych:

1. jest gotowa do krytycznej oceny odbieranych treści (m.in. tekstów źródłowych) oraz uznawania znaczenia wiedzy w rozwiązywaniu problemów poznawczych (na podstawie problematyki z zakresu historii teatru antycznego).

Treści programowe dla zajęć:

Budowa i funkcjonowanie teatrów: greckiego, hellenistycznego i rzymskiego; oraz ich rola w życiu społeczno-politycznym;

Wpływ życia społeczno-politycznego na kształtowanie się form dramatycznych, a także na ich tematykę;

Przegląd najważniejszych dzieł twórców antycznych (greckich i rzymskich);

Reguły i zasady obowiązujące antycznych twórców, ich ewolucja i zależność od sytuacji społeczno-politycznej;

Wpływ dramatu antycznego na kształtowanie się i rozwój późniejszych form mimetycznych.

Nazwa zajęć: Historia teatru i dramatu (średniowiecze i renesans)

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. zna i rozumie kluczowe zjawiska z zakresu historii teatru okresu średniowiecza i renesansu, reprezentatywne dla tego okresu formy dramatyczne (i ich przykłady) oraz różnorodne uwarunkowania wpływające na sposób ich inscenizowania, jak również podstawowe metody ich badania, analizy i interpretacji oraz stosowną terminologię; zna dokonania najwybitniejszych twórców teatralnych tego okresu i rozumie ich znaczenie.

w zakresie umiejętności:

1. potrafi rozpoznawać różne rodzaje przestrzeni teatralnych i konwencji scenicznych charakterystycznych dla teatru średniowiecznego i renesansowego oraz najważniejsze formy i gatunki dramatyczne tych okresów, jak również dokonywać ich analizy i interpretacji z wykorzystaniem kontekstów literackich, historycznych i społeczno-politycznych.

2. potrafi wykorzystać wiedzę oraz umiejętności do samodzielnego wykonywania złożonych zadań z zakresu problematyki historii teatru i dramatu okresu średniowiecza i renesansu, wymagających kontekstowych odwołań do podstawowej wiedzy z zakresu pokrewnych dyscyplin nauk humanistycznych

w zakresie kompetencji społecznych:

1. jest gotowy do krytycznej oceny odbieranych treści (m.in. tekstów źródłowych) oraz uznawania znaczenia wiedzy w rozwiązywaniu problemów poznawczych (na podstawie problematyki z zakresu historii teatru i dramatu średniowiecznego i renesansowego).

Treści programowe dla zajęć:

(Wykład) Polskie i europejskie średniowiecze – problemy periodyzacji, konteksty kulturowe i społeczne, źródła do badań nad średniowiecznymi widowiskami

(Wykład) Modele przestrzeni średniowiecznych widowisk

(Wykład) Dramatyzacje liturgiczne okresu Wielkiego Tygodnia – przegląd form i tematów

(Wykład) „Święta głupców” i tradycje karnawałowe średniowiecznej Europy

(Wykład) Wokół poetyki misterium, moralitetu i miraklu

(Wykład) Aktor w teatrze średniowiecznym

(Wykład) Teatr dworski okresu renesansu – przegląd form i tematów

(Wykład) Humanizm renesansowy w dramacie i teatrze

(Wykład) Widowiska popularne w renesansowej Europie
(Wykład) Dramaturgia jezuicka – tematy, motywy, funkcje
(Wykład) Teatr innowierców w dawnej Rzeczypospolitej
(Wykład) Teatr średniowieczny i renesansowy we współczesnych reinterpretacjach i nawiązaniach
(Ćwiczenia) Planctus – cechy gatunkowe, związki z innymi nurtami sztuki
(Ćwiczenia) Taniec śmierci jako motyw ikonograficzny i forma widowiska
(Ćwiczenia) Poetyka misterium (konteksty europejskie i polskie)
(Ćwiczenia) Mirakl jako gatunek dramatyczno-teatralny
(Ćwiczenia) Popularne widowiska średniowieczne i renesansowe
(Ćwiczenia) Społeczne i kulturowe konteksty prapremier Sądu Parysa oraz Odprawy posłów greckich
(Ćwiczenia) Dramat angielski w XVI stuleciu
(Ćwiczenia) Mit faustyczny w twórczości Ch. Marlowe'a
(Ćwiczenia) Przestrzeń teatru elżbietańskiego (technika i metafizyka)

Nazwa zajęć: Historia teatru i dramatu (XVII wiek)

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. zna i rozumie kluczowe zjawiska z zakresu historii teatru XVII wieku, reprezentatywne dla tego okresu formy dramatyczne (i ich przykłady) oraz różnorodne uwarunkowania wpływające na sposób ich inscenizowania, jak również podstawowe metody ich badania, analizy i interpretacji oraz stosowną terminologię; zna dokonania najwybitniejszych twórców teatralnych tego okresu i rozumie ich znaczenie

w zakresie umiejętności:

1. potrafi rozpoznawać różne rodzaje przestrzeni teatralnych i konwencji scenicznych charakterystycznych dla XVII-wiecznego teatru oraz najważniejsze formy i gatunki dramatyczne tego okresu, jak również dokonywać ich analizy i interpretacji z wykorzystaniem kontekstów literackich, historycznych i społeczno-politycznych

2. potrafi wykorzystać wiedzę i umiejętności do samodzielnego wykonywania złożonych zadań z zakresu historii teatru i dramatu XVII wieku, wymagających kontekstowych odwołań do podstawowej wiedzy z zakresu pokrewnych dyscyplin nauk humanistycznych

w zakresie kompetencji społecznych:

1. jest gotowy/a do krytycznej oceny odbieranych treści (m.in. tekstów źródłowych) oraz uznawania znaczenia wiedzy w rozwiązywaniu problemów poznawczych (na podstawie problematyki z zakresu historii teatru XVII wieku)

Treści programowe dla zajęć:

Rozwój i przemiany życia teatralnego w Anglii w latach 1564-1642 oraz w okresie po restauracji monarchii (architektura teatrów publicznych i prywatnych, historia najważniejszych zespołów i instytucji teatralnych, organizacja działalności trupy teatralnej, konwencje sceniczne, odbudowa życia teatralnego po 1660 roku etc.) i ich tło społeczno-polityczne. Główni twórcy teatralni i ich dokonania (William Shakespeare, Christopher Marlowe, Ben Jonson, William Davenant i in.)

Teatr hiszpański Złotego Wieku (architektura corrali de comedias, organizacja działalności trupy teatralnej, konwencje sceniczne w teatrach publicznych, poetyka i sposób inscenizacji autos sacramentales etc.) i jego tło społeczno-polityczne. Główni twórcy i ich dokonania (Tirso de Molina, Lope de Vega, Pedro Calderon de la Barca).

Wybrane aspekty życia teatralnego Paryża w XVII wieku (główne zespoły i ich siedziby, powstanie Komedii Francuskiej, wpływ włoskiej sztuki scenicznej, teatr wobec dworu królewskiego etc.). Klasycyzm francuski i jego wpływ na kształt dramaturgii. Główni twórcy i ich dokonania (Pierre Corneille, Jean Racine, Moliere).

Komedia dell'arte – podstawowe typy postaci (maski), rola improwizacji w przedstawieniach, wzrost popularności i rozprzestrzenianie się wzorów włoskich w Europie etc.

Analiza i interpretacja tekstów dramatycznych reprezentatywnych dla poszczególnych omawianych zjawisk (na wybranych przykładach dzieł wymienianych wyżej twórców).

Analiza wybranych tekstów źródłowych do dziejów teatru europejskiego w XVII wieku: ikonograficznych (np. kopia rysunku de Witta), dokumentów życia teatralnego (np. zapiski Henslowe'a), teoretycznych (np. "Nowa sztuka pisania komedii" Lopego de Vegi) etc.

Proces kształtowania się sceny włoskiej oraz konsekwencje wprowadzenia zmiany otwartej. Maszyneria teatralna i sposoby tworzenia dekoracji w opisie Niccolo Sabbatiniego.

Nazwa zajęć: Kuratorstwo sztuk performatywnych

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. zna podstawowe uwarunkowania pracy oraz pola działań kuratora/kuratorki projektów performatywnych
2. zna podstawowe zasady programowania projektów performatywnych

w zakresie umiejętności:

1. potrafi wyszukiwać, selekcjonować, analizować i prezentować dzieła artystyczne, teksty naukowe i zjawiska społeczne dotyczące wybranego przez siebie lub zadanego tematu
2. potrafi wpisać projekt kuratorski w konkretny kontekst społeczno-kulturowy oraz dokonać krytycznej analizy sposobu zaprogramowania takiego projektu (np. festiwalu, sezonu teatralnego, cyklu edukacyjnego)
3. potrafi napisać tekst kuratorski i wykorzystać go do promocji wydarzenia i budowania relacji z publicznością

w zakresie kompetencji społecznych:

1. jest gotowy/a do odpowiedzialnego podejmowania działań o charakterze kuratorskim oraz wykorzystywania i rozwijania zdobytych umiejętności we własnej pracy zawodowej

Treści programowe dla zajęć:

Historia i praktyka kuratorska sztuk performatywnych.

Zasady tworzenia projektów kuratorskich z zakresu sztuk performatywnych: analiza przypadków.

Proces badawczy jako podstawa praktyki kuratorskiej: stworzenie portfolio badań.

Przestrzenie tematyczne projektów: sztuka, nauka, społeczności lokalne, życie codzienne.

Praktyka kuratorska jako sztuka tworzenia nowych perspektyw estetycznych i społeczno-kulturowych.

Budowanie dramaturgii i kontekstualizacja projektu kuratorskiego.

Zasady pisania i komunikowania tekstu kuratorskiego.

Nazwa zajęć: **Laboratorium analityczno-pisarskie**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. Zna terminologię i metody analizy różnego rodzaju tekstów kultury, ze szczególnym uwzględnieniem tekstów literackich, dramatycznych oraz naukowych, a także zagadnienia prawno-autorskie z nimi związane.

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi tworzyć autorskie wypowiedzi o charakterze popularyzatorskim, profesjonalnym i naukowym, opierając się na samodzielnie wyszukanych i zsyntetyzowanych materiałach źródłowych.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Jest gotowa do przestrzegania zasad uczciwości intelektualnej i właściwego opisywania źródeł w swoich pracach.

Treści programowe dla zajęć:

Teksty, preteksty i konteksty – typologia

Wprowadzenie do redakcji i edycji tekstów

Zagadnienia prawa autorskiego i własności intelektualnej przy pracy na tekstem. Tworzenie przypisów i bibliografii

Zasady, modele i podstawowe zagadnienia pisarstwa naukowego

Krytyczna lektura materiałów źródłowych i ich wykorzystywanie w pracy pisarskiej

Metody analizy i interpretacji tekstów kultury

Praktyczne ćwiczenia pisarskie i analityczne

Nazwa zajęć: **Literatura polska**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. ma podstawową wiedzę ogólną na temat terminologii, teorii i metodologii stosowanych w badaniach literaturoznawczych, zna wybrane zagadnienia związane z metodami analizy i interpretacji tekstów literackich oraz wybrane dzieła literatury polskiej.

w zakresie umiejętności:

1. potrafi wykorzystać wiadomości metodologiczne w praktyce analitycznej i interpretacyjnej oraz wyszukiwać, analizować i syntetyzować informacje z różnych źródeł, zwłaszcza literaturoznawczych, a także formułować na ich podstawie krytyczne sądy dotyczące omawianych dzieł literatury polskiej.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. zwraca uwagę na potrzebę przestrzegania zasad pluralizmu kulturowego i traktuje literaturę jako źródło refleksji nad nimi

Treści programowe dla zajęć:

Wybrane nurty XX-wiecznej prozy polskiej.
Diagnozy społeczne w polskiej prozie – przykłady historyczne i współczesne.
Obrazy Inności w literaturze polskiej (na wybranych przykładach)
Pamięć i postpamięć w polskiej literaturze współczesnej.
Polska poezja współczesna – przegląd wybranych zjawisk.
Adaptacje teatralne polskiej prozy – wybrane przykłady.

Nazwa zajęć: Literatura powszechna

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. ma podstawową wiedzę ogólną na temat terminologii, teorii i metodologii stosowanych w badaniach literaturoznawczych i zna wybrane zagadnienia związane z metodami analizy i interpretacji tekstów literackich, jak również wybrane dzieła literatury powszechnej

w zakresie umiejętności:

1. potrafi wykorzystać wspomnianą powyżej wiedzę w praktyce analitycznej i interpretacyjnej
2. Potrafi wyszukiwać, analizować i syntetyzować informacje z różnych źródeł, zwłaszcza literaturoznawczych, oraz formułować na ich podstawie krytyczne sądy dotyczące omawianych dzieł literatury powszechnej

w zakresie kompetencji społecznych:

1. zwraca uwagę na potrzebę przestrzegania zasad pluralizmu kulturowego i traktuje literaturę jako źródło refleksji nad nimi

Treści programowe dla zajęć:

Labirynt i peregrynacja: dzieje motywu i wybrane realizacje.

Ciemna strona Europy: spojrzenie postkolonialne.

Głosy spoza kanonu – literatura w kontekście emancypacji (wybrane przykłady)

Podtrzymywanie pamięci, odpominanie, ... - literatura wobec przeszłości

Utopia, dystopia, antyutopia – przegląd koncepcji.

Teatralne adaptacje literatury powszechnej – przegląd wybranych dzieł.

Nazwa zajęć: Muzyka w kontekstach

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. zna i rozumie najistotniejsze zjawiska muzyczne w dziejach historii, najbardziej charakterystyczne formy aktywności muzycznej, rodzaje instrumentów i ich funkcje w kulturze i społeczeństwie od antyku po współczesność, związki muzyki z życiem społeczno-politycznym i filozofią oraz podstawowe metody badania, analizy i opisu omawianych zjawisk, a także podstawową terminologię z zakresu muzykologii i teorii muzyk

w zakresie umiejętności:

1. potrafi rozpoznawać różne rodzaje aktywności muzycznej w przestrzeni kultury oraz konwencji charakterystycznych dla poszczególnych epok w historii oraz najważniejsze formy i gatunki muzyczne, jak również dokonywać ich analizy i interpretacji z wykorzystaniem kontekstów literackich, kulturowych, historycznych i społeczno-politycznych

2. potrafi wykorzystać wiedzę i umiejętności do samodzielnego wykonywania złożonych zadań z zakresu historii kultury i obecności w nim muzyki, wymagających kontekstowych odwołań do podstawowej wiedzy z zakresu pokrewnych dyscyplin nauk humanistycznych, zwłaszcza muzykologii

w zakresie kompetencji społecznych:

1. jest gotowa do krytycznej oceny odbieranych treści (m.in. tekstów źródłowych i artefaktów) oraz uznawania znaczenia wiedzy w rozwiązywaniu problemów poznawczych (na podstawie problematyki z zakresu historii muzyki)

Treści programowe dla zajęć:

Obecność muzyki w przestrzeni człowieka

Formy aktywności muzycznej w kontekście kultury

Instrumentarium - pochodzenie, obecność i funkcja w kulturze i społeczeństwie - od antyku po współczesność

Zachowane źródła obecności muzyki na przestrzeni wieków - możliwości ich odczytania i realizacji dziś

Muzyczne czytanie muzyki dawnej na potrzeby współczesnego odbiorcy

Nazwa zajęć: Pojęcia estetyczne

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. Zna wybraną terminologię, teorie i metody łączenia teatrologii z innymi dyscyplinami nauk humanistycznych na gruncie estetycznej analizy prac oraz działań artystycznych

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi wykorzystywać wiedzę z zakresu pojęć estetycznych do analizy i interpretacji sztuk teatralnych oraz performatywnych i potrafi samodzielnie poszerzać wiedzę i umiejętności w tym zakresie

2. Potrafi tworzyć autorskie wypowiedzi naukowe, stosując adekwatnie terminologię z zakresu estetyki

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Jest gotowy/a do krytycznej analizy i oceny tekstów źródłowych z zakresu estetyki oraz oglądanych dzieł artystycznych

Treści programowe dla zajęć:

Podstawowa terminologia i zakresy znaczeniowe pojęć estetycznych

Przemiany podstawowych kategorii estetycznych

Przybliżenie rozumienia estetyki jako filozofii kultury

Pojęcia estetyczne jako praktyka poznawcza

Metody analizy twórczości artystycznej w perspektywie estetycznej

Estetyka jako narzędzie badawcze w kontekście społecznym i kulturowym

Estetyczne konteksty współczesności

Nazwa zajęć: **Prawo autorskie**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. zna podstawowe pojęcia i zasady z zakresu prawa autorskiego oraz reguły ochrony własności intelektualnej i zarządzania nią, jak również podstawowe konteksty prawa cywilnego i administracyjnego

w zakresie umiejętności:

1. potrafi wykorzystywać zdobytą wiedzę z zakresu prawa autorskiego i znajomość reguł zarządzania własnością intelektualną w różnego rodzaju aktywnościach profesjonalnych, a także samodzielnie poszerzać i aktualizować swoją wiedzę w tym obszarze

w zakresie kompetencji społecznych:

1. jest gotowa do przestrzegania przepisów prawa autorskiego oraz reguł ochrony własności intelektualnej i zarządzania nią, a także do zasięgania opinii ekspertów w przypadkach

Treści programowe dla zajęć:

Wprowadzenie do polskiego systemu prawnego. Prawo prywatne a prawo publiczne

Problem interpretacji tekstu prawnego

Prawo cywilne a prawo administracyjne – podstawowe pojęcia

Podstawowe pojęcia prawa autorskiego (podmiot i przedmiot praw autorskich)

Prawa autorskie osobiste i majątkowe

Umowy cywilne a umowy prawa autorskiego

Ochrona własności intelektualnej – podstawowe zagadnienia

Współczesna kultura a problemy własności intelektualnej (wybrane zagadnienia)

Nazwa zajęć: **Przestrzenie sztuki**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. Zna wybrane teorie z zakresu wiedzy o sztuce współczesnej, zachodzące w niej przemiany oraz wykorzystywaną do jej opisu terminologię

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi rozpoznawać różne rodzaje, formy i gatunki sztuki współczesnej oraz dokonywać ich analizy i interpretacji w ramach autorskich wypowiedzi, stosując adekwatnie wiedzę z zakresu teorii sztuki

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Jest gotowa do krytycznej analizy i oceny oglądanych dzieł artystycznych

Treści programowe dla zajęć:

Podstawowa terminologia i zakresy znaczeniowe pojęć dotyczących teorii sztuki

Przemiany w sztuce XX i XXI wieku

Sztuka jako narzędzie zmiany społecznej i kulturowej – praktyka oraz recepcja

Najważniejsze zjawiska w najnowszej sztuce polskiej

Metody analizy twórczości artystycznej

Sztuka współczesna a teatr

Nazwa zajęć: Reinterpretacje: antyk

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. Zna tendencje, cele i metody w praktyce artystycznych reinterpretacji tekstów antycznych oraz przykłady takiej praktyki wraz z ich kontekstem historycznym, kulturowym, społecznym czy politycznym, uwzględniającym odzwierciedlenia współczesnych dylematów cywilizacyjnych

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi analizować odniesienia do sztuk antycznych we współczesnych wytworach kultury (spektaklach, dramatach, powieściach itp) z użyciem właściwych pojęć i metodologii.
2. Potrafi użyć zdobytą wiedzę i umiejętności w celu stworzenia samodzielnie lub zespołowo własnej koncepcji reinterpretacji klasycznego tekstu antycznego.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Jest gotowa wykorzystywać zdobytą wiedzę i umiejętności, świadomie uczestnicząc w życiu kulturalnym

Treści programowe dla zajęć:

Po co czytać klasyków? Tendencje, cele i metody reinterpretacji antyku

Złe kobiety. Kobiety w tragedii greckiej dziś

Jak badać współczesny antyk? Analiza i interpretacja współczesnych utworów nawiązujących do antyku.

Nazwa zajęć: Słuchowiska i audionarracje

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. Zna wybrane zagadnienia związane z najnowszymi przemianami roli narracji dźwiękowych we współczesnej kulturze, metodami ich analizy i interpretacji, a także sposoby rejestrowania, edycji i postprodukcji dźwięku oraz zasady tworzenia słuchowisk i innych form audionarracyjnych i służące do tych celów narzędzia.

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi wykorzystywać zdobytą wiedzę i umiejętności praktyczne związane z rejestracją, edycją i postprodukcją dźwięku w różnego rodzaju aktywnościach profesjonalnych, podejmowanych indywidualnie oraz zespołowo.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Potrafi samodzielnie rozwijać umiejętności posługiwania się poznanymi technikami pracy z dźwiękiem i służącymi do niej narzędziami, mając na uwadze możliwość wykorzystania ich we własnej karierze zawodowej.

2. Jest gotowa do wykorzystywania nabytych umiejętności związanych z tworzeniem różnych form audionarracyjnych w celu wzbogacania życia kulturalnego poprzez własną aktywność twórczą lub popularyzatorską.

Treści programowe dla zajęć:

Analiza historyczna i ontologiczna formy słuchowiska

Kontekstowe omówienie wybranych zjawisk związanych z sound art, muzyką współczesną oraz performansem

Techniki fonograficzne, rejestracja dźwięku mikrofonami w studio i w terenie (field recording), użycie kontrolerów MIDI, samodzielne tworzenie układów elektronicznych generujących dźwięk (mikrofony piezoelektryczne, cewki elektromagnetyczne, otwarte obwody elektroniczne).

Techniki syntezy dźwięku (syntezatory cyfrowe i analogowe), miksowanie i mastering, elementy obróbki filtrami i kompresorami oraz montaż wielokanałowy.

Podstawy edycji i postprodukcji dźwięku – programy niekomercyjne i profesjonalne platformy.

Praktyczne aspekty realizacji słuchowisk: powstawanie tekstu dramatycznego przeznaczonego dla formy dźwiękowej, tworzenie scenografii akustycznej, projektowanie dźwiękowe (sound design), kompozycja muzyki, imitacja dźwięków oraz elementy instalacyjnych i performatywnych form prezentacji.

Nazwa zajęć: Teatr i dramat współczesny na świecie I

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. Zna najważniejsze zjawiska (oraz ich twórców) z obszaru współczesnych sztuk performatywnych i dramaturgii oraz niezbędne do ich interpretacji konteksty kulturowe, historyczne, społeczne i polityczne.

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi dokonywać analizy i interpretacji omawianych dzieł, a także używać specjalistycznej terminologii odnoszącej się do nich i formułować swoje sądy zarówno w dyskusji, jak i w formie dłuższej, pogłębionej wypowiedzi (przygotowywanej indywidualnie bądź zespołowo).

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Jest świadoma potrzeby prowadzenia dyskusji i polemik z poszanowaniem poglądów innych oraz wykazywania wrażliwości na różnice między ludźmi i kulturami.

Treści programowe dla zajęć:

Teatr postdramatyczny jako podstawowa kategoria do badania współczesnego teatru światowego – na wybranych przykładach odzwierciedlających najważniejsze zjawiska.

Dramaturgia współczesna, teksty dla teatru, pisanie na scenie, czyli tekst we współczesnym teatrze światowym – na wybranych przykładach.

Teatr autorski, praca w kolektywie i inne tendencje i rodzaje pracy nad spektaklem w teatrze współczesnym na świecie – na wybranych przykładach kluczowych zespołów teatralnych i metod pracy. Jak rozmawiać i pisać o współczesnym teatrze i dramacie? – praktyka krytyczna

Nazwa zajęć: Teatr i dramat współczesny w Polsce I

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. zna i rozumie wybrane zagadnienia dotyczące najnowszych zjawisk w polskim teatrze i dramacie (po 2000 roku), ich estetycznych, społecznych, politycznych i kulturowych uwarunkowań oraz metod ich analizy i interpretacji z uwzględnieniem stosownych kontekstów i świadomością zachodzących w nich przemian

w zakresie umiejętności:

1. potrafi rozpoznawać różne formy teatralne i dramatyczne pojawiające się w najnowszym polskim teatrze oraz dokonywać ich analizy i interpretacji z wykorzystaniem zdobytej wiedzy, adekwatnej terminologii oraz metod opisu

2. potrafi tworzyć - zarówno indywidualnie, jak i zespołowo - różnorodne wypowiedzi o charakterze profesjonalnym (np. recenzje, głosy w debacie, krótkie analizy), krytycznie przywołując we własnej argumentacji cudze opinie i stanowiska, a także formułować wnioski interpretacyjne na temat omawianych dzieł i dyskutować o nich

w zakresie kompetencji społecznych:

1. jest gotowy/a do respektowania zasad pluralizmu kulturowego w konfrontacji z tekstami zróżnicowanymi pod względem prezentowanych wizji świata, postaw i wartości

Treści programowe dla zajęć:

„Mapa” najważniejszych zjawisk w polskim teatrze najnowszym (na przykładach wybranych spektakli). Indywidualne poetyki najważniejszych twórców teatralnych po 2000 roku (na przykładach wybranych spektakli oraz tekstów dramatycznych).

Przemiany statusu tekstu w polskim teatrze najnowszym. „Teksty dla teatru”, praktyki dramaturgiczne, pisanie na scenie etc. (omówienie na wybranych przykładach)

Teatr jako instytucja: konteksty ekonomiczno-polityczne, organizacyjne, repertuarowe. Różne modele pracy nad powstawaniem spektaklu, problem etyki w teatrze.

Istotne konteksty humanistyczne, kulturowe, społeczne i polityczne w najnowszych spektaklach teatralnych. Społeczne powinności teatru.

Nazwa zajęć: Teatr i dramat współczesny w Polsce II

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. zna i rozumie wybrane zagadnienia dotyczące kluczowych dokonań twórczych polskiego teatru i dramatu II połowy XX wieku (oraz ich autorów), ich estetycznych, społecznych, politycznych i kulturowych uwarunkowań oraz metod ich analizy i interpretacji, a także wybrane kwestie związane z odniesieniami do tych dokonań w teatrze najnowszym

w zakresie umiejętności:

1. potrafi rozpoznawać różne zjawiska (formy, estetyki, indywidualne style twórców etc.) z zakresu teatru i dramatu II połowy XX wieku oraz dokonywać ich analizy i interpretacji z wykorzystaniem zdobytej wiedzy, adekwatnej terminologii oraz metod opisu

2. potrafi tworzyć różnorodne wypowiedzi o charakterze profesjonalnym (np. prezentacje, głosy w debacie, krótkie analizy), krytycznie przywołując we własnej argumentacji cudze opinie i stanowiska, a także formułować wnioski interpretacyjne na temat omawianych dzieł i dyskutować o nich

w zakresie kompetencji społecznych:

1. jest gotowa do brania odpowiedzialności za rezultaty prac grupowych oraz podejmowania działań popularyzujących wiedzę o wybranych zagadnieniach dotyczących twórców polskiego teatru i dramatu II połowy XX wieku oraz ich dokonań

Treści programowe dla zajęć:

Wybrane zagadnienia ogólne dotyczące życia teatralnego w II połowie XX wieku i jego kontekstów historycznych, społecznych i politycznych

Dokonań twórcze najważniejszych reżyserów II połowy XX wieku (na przykładach wybranych inscenizacji) – część I

[Omówienie twórczości – zgodnie z zainteresowaniami i potrzebami osób studiujących – trzech postaci spośród wymienionych: Tadeusza Kantora, Jerzego Grotowskiego, Konrada Swinarskiego, Lidii Zamkow, Kazimierza Dejmka, Jerzego Jarockiego, Krystiana Lupy, Jerzego Grzegorzewskiego; przegląd będzie kontynuowany w kolejnym roku studiów]

Dramaturgia Tadeusza Różewicza i jej inscenizacje (na wybranych przykładach)

Dramaturgia Witolda Gombrowicza i jej inscenizacje (na wybranych przykładach)

Dramatopisarz nieco zapomniany: Ireneusz Iredyński/Helmut Kajzar/Marian Pankowski (do wyboru)

Nazwa zajęć: **Wprowadzenie do nauki o teatrze**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. Zna i rozumie podstawowe zagadnienia obejmujące specyfikę przedmiotową badań nad teatrem oraz wybraną terminologię niezbędną do poruszania się w ich obszarze; zna usytuowanie badań nad sztukami performatywnymi wśród innych nauk humanistycznych.

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi wyszukiwać i syntetyzować informacje pochodzące z fundamentalnych dla teatrologii źródeł (także elektronicznych), dokonywać oceny ich przydatności oraz wykorzystywać je do omawiania zjawisk z obszaru sztuk performatywnych, mając świadomość konieczności rozwijania tych umiejętności.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Jest gotowa korzystać z wiedzy i umiejętności ekspertów (m.in. pracowników poznańskich instytucji teatralnych) i potrafi w ten sposób wypracowywać narzędzia do samodzielnej pracy i poszerzania swoich kompetencji w przyszłym życiu zawodowym.

Treści programowe dla zajęć:

Typy widowisk teatralnych i przedmiot badań teatrologii. Teatrologia wśród nauk humanistycznych.

Znaczące w teatrze – tekst wśród innych znaków teatralnych i ewolucja jego roli we współczesnym teatrze

Najważniejsze pojęcia służące do opisu i analizy spektakli teatralnych, np., reinterpretacja, remix, dramaturg, tekst dla teatru.

Najważniejsze teatrologiczne czasopisma, portale internetowe i bazy danych – tematyka, charakterystyka, dostępność.

Najważniejsze poznańskie instytucje teatralne – lokalizacja i charakterystyka.

Nazwa zajęć: **Język angielski A2**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie umiejętności:

1. potrafi porozumiewać się w rutynowych sytuacjach komunikacyjnych, wymagających bezpośredniej wymiany zdań na tematy znane i typowe.

2. potrafi w komunikatywny sposób opisywać swoje pochodzenie i otoczenie, w którym żyje, a także poruszać sprawy związane z najważniejszymi potrzebami życia codziennego.

3. potrafi czytać ze zrozumieniem krótsze teksty w języku angielskim o charakterze ogólnym.

4. potrafi zrozumieć prosty oryginalny materiał audio lub wideo z życia codziennego, kulturalnego i społecznego, na poziomie ogólnym jak i wychwycić niezbędne szczegóły

w zakresie kompetencji społecznych:

1. jest gotowy/gotowa do oceny własnych umiejętności językowych oraz rozumie konieczność stałego ich doskonalenia

Treści programowe dla zajęć:

Czasy gramatyczne potrzebne do wyrażania różnorodnych czynności osadzonych w czasie Present Simple and Present Continuous, Past Simple and Past Continuous, Present Perfect and Present Perfect Continuous, Past Perfect oraz czasach przyszłych na poziomie A2

Inne struktury gramatyczne potrzebne do wyrażania różnorodnych treści i opinii (np. czasowniki modalne, przymiotniki, strona bierna, zdania warunkowe, mowa zależna) dla poziomu A2

Słownictwo dotyczące życia codziennego oraz związane z bezpośrednim środowiskiem studenta (jedzenie, osobowość, podróże, zainteresowania, edukacja, zakupy, pieniądze, technologia, rodzina, studia, praca, technologia, słownictwo związane z kierunkiem studiów)

Strategie efektywnego czytania w celu zrozumienia ogólnego sensu wypowiedzi; domyślanie się znaczenia nieznanymi słów

Strategie efektywnego słuchania w celu zrozumienia ogólnego sensu wypowiedzi; domyślanie się znaczenia nieznanymi słów

Wyrażanie różnorodnych funkcji językowych np. prośby, opisy, wyrażanie opinii, wyrażanie zgody, brak zgody, pytania o pozwolenie, skargi.

Nazwa zajęć: Seminarium licencjackie

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. zna w zaawansowanym stopniu wybrane zagadnienia obejmujące specyfikę przedmiotową, metodologiczną i teoretyczną badań nad teatrem i sztukami performatywnymi oraz wybrane związki teatrologii z innymi dyscyplinami nauk humanistycznych

w zakresie umiejętności:

1. potrafi wyszukiwać, analizować i syntetyzować pochodzące z różnych źródeł informacje potrzebne do napisania pracy licencjackiej oraz dobierać i stosować w tym celu właściwe metody i narzędzia, a także tworzyć argumentację z wykorzystaniem poglądów innych oraz własnych

2. potrafi stworzyć dłuższą pracę zgodną z wymogami stawianymi tekstem naukowym

w zakresie kompetencji społecznych:

1. potrafi wykorzystywać zdobytą wiedzę i umiejętności badawcze, by formułować i rozwiązywać złożone i nietypowe problemy w obrębie badań nad teatrem i sztukami performatywnymi (w zakresie potrzebnym do napisania pracy licencjackiej) ; krytycznie podchodzi do własnej wiedzy i jest gotowa zasięgać opinii ekspertów w przypadku trudności z samodzielnym rozwiązaniem problemu

Treści programowe dla zajęć:

Wybrane metodologie badań nad teatrem i sztukami performatywnymi

Typy, odmiany, gatunki, formy i rodzaje teatru i widowisk – omówienie i analiza na wybranych przykładach, stosownie do potrzeb osób uczestniczących w seminarium

Wybrane konteksty historyczne, kulturowe, społeczne, polityczne analizowanych w ramach seminarium zjawisk

Wybrane zagadnienia dotyczące tematyki poszczególnych prac przygotowywanych w ramach seminarium (krytyczna lektura tekstów naukowych)

Prezentacje fragmentów poszczególnych prac i dyskusja nad nimi

Praca nad tekstem – realizacja koncepcji pracy licencjackiej, aparat naukowy, sporządzanie bibliografii i przypisów etc. (wskazówki praktyczne)

Nazwa zajęć: Historia teatru polskiego

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. zna i rozumie najważniejsze zjawiska w dziejach teatru polskiego od średniowiecza do lat 90. XIX wieku (tj. kluczowe dla omawianych epok formy dramatyczno-teatralne, modele teatralnej przestrzeni, dokonania najwybitniejszych twórców, przemiany sztuki aktorskiej, dzieje scen w wybranych ośrodkach miejskich oraz wydarzenia związane z rozwojem instytucjonalnego szkolnictwa teatralnego w Polsce) oraz specyfikę dotyczących ich badań

w zakresie umiejętności:

1. potrafi rozpoznać najważniejsze zjawiska w dziejach teatru polskiego od średniowiecza do lat 90. XIX wieku, analizować je i interpretować oraz omawiać poszczególne zagadnienia z zastosowaniem adekwatnej terminologii i metod opisu

2. potrafi zbudować wypowiedź pisemną na wybrany temat dotyczący historii teatru polskiego, syntetyzując w tym celu informacje z różnych źródeł.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. jest gotowa do podejmowania działań na rzecz zachowania i popularyzowania lokalnego dziedzictwa dokonań teatralnych w poszczególnych ośrodkach miejskich w oparciu o zdobytą wiedzę

Treści programowe dla zajęć:

Formy średniowiecznych widowisk polskich w świetle zachowanych świadectw
Wokół poetyki misterium
Kronika jako nieznanany gatunek dramatyczny (na przykładzie Kroniki polskiej Anonima zwanego Gallem)
Teatr dworski okresu renesansu – przestrzeń i formy dramatyczne
Teatr jezuicki – formy widowisk i ich związki z życiem miast
Twórczość sowizdrzalska – konteksty społeczne i artystyczne
Wizyty zespołów angielskich w Gdańsku w XVI i XVII wieku
Dramma per musica na dworze Wazów
Widowiska czasów saskich
Początki działalności i rozwój Teatru Narodowego
Główne nurty dramaturgii polskiego oświecenia i ich związki z życiem społeczno-politycznym
Wokół biografii artystycznej Wojciecha Bogusławskiego
Źródła i konteksty myśli teatralnej polskiego romantyzmu
Polski dramat romantyczny wobec przemian teatru europejskiego
Najważniejsze ośrodki życia teatralnego na ziemiach polskich w XIX wieku – idee i twórcy
Dramat realistyczny oraz naturalistyczny II połowy XIX wieku (związki ze sceną; najwybitniejsi twórcy)
Scena krakowska w II połowie XIX wieku
„Epoka gwiazd” w teatrze polskim
Przemiany sztuki aktorskiej w XVIII i XIX wieku

Nazwa zajęć: Analizy dramatu

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. zna w zaawansowanym stopniu wybrane zagadnienia obejmujące wiedzę teoretyczną dotyczącą różnych form gatunkowych dramatu, dzieje ich rozwoju i specyfikę poszczególnych form
2. zna wybrane metody analizy tekstów dramatycznych, zwłaszcza współczesnych, i potrafi je zastosować w praktyce, posługując się adekwatną terminologią i środkami wyraz

w zakresie umiejętności:

1. potrafi samodzielnie stworzyć mającą charakter naukowy wypowiedź analityczną na temat dramatu, wykorzystując w tym celu nabytą wiedzę teoretyczną i umiejętności badawcze

w zakresie kompetencji społecznych:

1. jest gotowa do krytycznej oceny możliwości zastosowania wiedzy teoretycznej i metodologii analitycznych w rozwiązywaniu problemów poznawczych z zakresu analizy dramatu

Treści programowe dla zajęć:

Przedmiot analizy dramatu: cechy gatunkowe, kompozycyjne i językowe tekstu, kontekst kulturowo-społeczny, użytkowy (sceniczny) charakter dzieła.

Charakterystyka narzędzi związanych z analizą dramatów (narzędzia: strukturalne, semiotyczne, hermeneutyczne, fenomenologiczne, postmodernistyczne, performatywne).

Analizy dramatów: strategie, funkcje, odmiany (analiza filologiczna, reżyserska, krytyczna/recenzencka, ekspercka/ewaluacyjna).

Uniwersalny schemat analizy dramatu.

Analizy wybranych dramatów współczesnych (prezentacje).

Współczesna dramaturgia w perspektywie analizy dramatycznej.

Nazwa zajęć: Antropologia kultury

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. Zna wybrane zagadnienia dotyczące przedmiotu badań poszczególnych działów refleksji antropologii kultury, ma podstawową wiedzę ogólną na temat terminologii, metod i teorii stosowanych w dyscyplinie.

w zakresie umiejętności:

1. Zna podstawowe pytania stawiane przez antropologię kultury; dostrzega ciągłość podejmowanej problematyki, jej wewnętrzne zróżnicowanie oraz jej związki ze współczesnymi dylematami cywilizacyjnymi w kontekście różnorodności kulturowej i potrafi zająć stanowisko w ich sprawie, tworząc argumentację bazującą na cudzych i własnych poglądach
2. Potrafi wskazywać odniesienia łączące problematykę antropologii kultury z przedmiotem swoich studiów i wykorzystywać wiedzę z zakresu tej dyscypliny w interpretacji dzieł sztuk performatywnych.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Jest gotowa do krytycznej oceny odbieranych treści, kwestionowania obiegowych opinii oraz przekładania zdobytej wiedzy na funkcjonowanie w zróżnicowanym społeczeństwie

Treści programowe dla zajęć:

Geneza antropologii, główne tradycje i nurty – przegląd wybranych zagadnień.
Antropologia kultury – kluczowe pojęcia.
Główne założenia metodologiczne antropologii kulturowej.
Antropologia kulturowa jako kontekst w badaniach teatrologicznych.
Antropologia współczesności – wybrane zagadnienia.

Nazwa zajęć: **Arcydziała operowe**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. zna i rozumie w zaawansowanym stopniu wybrane treści szczegółowe dotyczące historii teatru i dramatu (w szczególności opery) rozwoju gatunku opery i konwencji oraz historycznej zmienności znaczenia opery w społeczeństwie i w obszarze sztuk, w zaawansowanym stopniu wybrane zagadnienia z zakresu wiedzy szczegółowej na temat metod analizy muzycznej i interpretacji tekstów z zakresu muzykologii i teorii muzyk

w zakresie umiejętności:

1. potrafi wskazywać i odnajdywać odniesienia łączące szeroko pojęte badania teatrologiczne z innymi dyscyplinami nauk humanistycznych, zwłaszcza muzykologii, a także wykorzystywać zdobytą wiedzę z zakresu muzyki do celów analitycznych i interpretacyjnych związanych z przedmiotem studiów, rozpoznawać gatunki opery na przestrzeni historii muzyki jej miejsca w pokrewnych dziedzinach działalności artystycznej oraz dokonywać ich analizy i interpretacji, stosując w tym celu adekwatną terminologię, metody opisu oraz środki wyrazu (w szczególności z zakresu muzykologii)
2. potrafi brać udział w debacie, referować i krytycznie oceniać różne opinie i stanowiska, tworzyć argumentację z wykorzystaniem poglądów innych oraz własnych w odniesieniu do różnych inscenizacji dzieł operowych

w zakresie kompetencji społecznych:

1. jest gotowa do świadomego uczestnictwa w życiu kulturalnym z udziałem muzyki, podejmowania działań na rzecz jego wzbogacania i popularyzowania (w tym szczególnie w kontekście muzyki), a także wykazywania odpowiedzialności za podtrzymywanie dziedzictwa kulturowego w obszarach związanych z teatrem operowym

Treści programowe dla zajęć:

Opera i jej miejsce w historii muzyki
Dzieła i ich twórcy na przestrzeni dziejów – przedstawienie panoramiczne
Wybrane dzieła - omówienie i analiza; konteksty i miejsce w dziejach kultury
Inszenizacje operowe - wybór, dyskusja, ocena (warsztat narzędziowy)
Miejsce i znaczenie opery historycznej i współczesnej w kulturze XXI wieku

Nazwa zajęć: **Audiosfery (od antyku po XVI wiek)**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. zna i rozumie najistotniejsze zjawiska pejzażu muzycznego od antyku po wiek XVI, najważniejsze ośrodki muzyczne, rodzaje instrumentów i ich funkcje, związki źródła muzycznego z jego sposobem realizacji oraz podstawowe metody badania, analizy i opisu omawianych zjawisk, a także podstawową terminologię z zakresu muzykologii i teorii muzyki

w zakresie umiejętności:

1. potrafi rozpoznawać różne rodzaje aktywności muzycznej od antyku aż po wiek XVI oraz konwencji muzycznych realizacji w skali mikro i makro charakterystycznych dla omawianego czasu, jak również dokonywać ich analizy i interpretacji z wykorzystaniem kontekstów literackich, kulturowych, historycznych i społeczno-politycznych
2. potrafi wykorzystać wiedzę i umiejętności do samodzielnego wykonywania złożonych zadań z zakresu zjawisk muzycznych obecnych w świecie kultury od antyku po wiek XVI, wymagających kontekstowych odwołań do podstawowej wiedzy z zakresu pokrewnych dyscyplin nauk humanistycznych, zwłaszcza muzykologii

w zakresie kompetencji społecznych:

1. jest gotowa do krytycznej oceny odbieranych treści (m.in. tekstów źródłowych i artefaktów) oraz uznawania znaczenia wiedzy w rozwiązywaniu problemów poznawczych (na podstawie przedstawionej problematyki z zakresu omawianego czasu

Treści programowe dla zajęć:

Najważniejsze zjawiska pejzażu muzycznego od antyku po wiek XVI
Mapa dźwiękowa najważniejszych ośrodków muzycznych w Europie od antyku po wiek XVI

Instrumenty muzyczne - ich miejsce i funkcja w pejzażu muzycznym od antyku po wiek XVI
Pojęcia „audio papers” i „soundmark” w odniesieniu do zachowanych źródeł muzycznych - pośrednich i bezpośrednich
Sposoby realizacji muzyki w skali mikro - wyszczególnienie „dźwięków przewodnych” w omawianym czasie historycznym
Sposoby realizacji muzyki w skali makro - wyszczególnienie dużych projektów dźwiękowo-akustycznych w omawianym czasie historycznym
Porównanie sposobów realizacji w skali mikro i makro - pojęcia „keynote sound” i „acoustic design”

Nazwa zajęć: Audiosfery (XIX-XX wiek)

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. zna i rozumie najistotniejsze zjawiska pejzażu muzycznego w XIX i XX wieku, najważniejsze ośrodki muzyczne, rodzaje instrumentów i ich funkcje, związki źródła muzycznego z jego sposobem realizacji oraz podstawowe metody badania, analizy i opisu omawianych zjawisk, a także podstawową terminologię z zakresu muzykologii i teorii muzyki

w zakresie umiejętności:

1. potrafi rozpoznawać różne rodzaje aktywności muzycznej w XIX i XX wieku oraz konwencji muzycznych realizacji w skali mikro i makro charakterystycznych dla omawianego czasu, jak również dokonywać ich analizy i interpretacji z wykorzystaniem kontekstów literackich, kulturowych, historycznych i społeczno-politycznych

2. potrafi wykorzystać wiedzę i umiejętności do samodzielnego wykonywania złożonych zadań z zakresu zjawisk muzycznych obecnych w świecie kultury w XIX i XX wieku, wymagających kontekstowych odwołań do podstawowej wiedzy z zakresu pokrewnych dyscyplin nauk humanistycznych, zwłaszcza muzykologii

w zakresie kompetencji społecznych:

1. jest gotowa do krytycznej oceny odbieranych treści (m.in. tekstów źródłowych i artefaktów) oraz uznawania znaczenia wiedzy w rozwiązywaniu problemów poznawczych (na podstawie przedstawionej problematyki z zakresu omawianego czasu

Treści programowe dla zajęć:

Najważniejsze zjawiska pejzażu muzycznego w XIX i XX wieku

Mapa dźwiękowa najważniejszych ośrodków muzycznych w Europie w XIX i XX wieku

Instrumenty muzyczne - ich miejsce i funkcja w pejzażu muzycznym w XIX i XX wieku

Pojęcia „audio papers” i „soundmark” w odniesieniu do zachowanych źródeł muzycznych - pośrednich i bezpośrednich

Sposoby realizacji muzyki w skali mikro - wyszczególnienie „dźwięków przewodnych” w omawianym czasie historycznym

Sposoby realizacji muzyki w skali makro - wyszczególnienie dużych projektów dźwiękowo-akustycznych w omawianym czasie historycznym

Porównanie sposobów realizacji w skali mikro i makro - pojęcia „keynote sound” i „acoustic design”

Konfrontacja globalnych problemów ochrony środowiska z ekologicznym myśleniem o dźwięku w XX wieku

Nazwa zajęć: Audiosfery (XVII-XVIII wiek)

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. zna i rozumie najistotniejsze zjawiska pejzażu muzycznego w XVII i XVIII wieku, najważniejsze ośrodki muzyczne, rodzaje instrumentów i ich funkcje, związki źródła muzycznego z jego sposobem realizacji oraz podstawowe metody badania, analizy i opisu omawianych zjawisk, a także podstawową terminologię z zakresu muzykologii i teorii muzyki

w zakresie umiejętności:

1. potrafi rozpoznawać różne rodzaje aktywności muzycznej w XVII i XVIII wieku oraz konwencji muzycznych realizacji w skali mikro i makro charakterystycznych dla omawianego czasu, jak również dokonywać ich analizy i interpretacji z wykorzystaniem kontekstów literackich, kulturowych, historycznych i społeczno-politycznych

2. potrafi wykorzystać wiedzę i umiejętności do samodzielnego wykonywania złożonych zadań z zakresu zjawisk muzycznych obecnych w świecie kultury w XVII i XVIII wieku, wymagających kontekstowych odwołań do podstawowej wiedzy z zakresu pokrewnych dyscyplin nauk humanistycznych, zwłaszcza muzykologii

w zakresie kompetencji społecznych:

1. jest gotowa do krytycznej oceny odbieranych treści (m.in. tekstów źródłowych i artefaktów) oraz uznawania znaczenia wiedzy w rozwiązywaniu problemów poznawczych (na podstawie przedstawionej problematyki z zakresu omawianego czasu

Treści programowe dla zajęć:

Najważniejsze zjawiska pejzażu muzycznego w XVII i XVIII wieku

Mapa dźwiękowa najważniejszych ośrodków muzycznych w Europie w XVII i XVIII wieku

Instrumenty muzyczne - ich miejsce i funkcja w pejzażu muzycznym w XVII i XVIII wieku

Pojęcia „audio papers” i „soundmark” w odniesieniu do zachowanych źródeł muzycznych - pośrednich i bezpośrednich

Sposoby realizacji muzyki w skali mikro - wyszczególnienie „dźwięków przewodnich” w omawianym czasie historycznym

Sposoby realizacji muzyki w skali makro - wyszczególnienie dużych projektów dźwiękowo-akustycznych w omawianym czasie historycznym

Porównanie sposobów realizacji w skali mikro i makro - pojęcia „keynote sound” i „acoustic design”

Nazwa zajęć: **Dramaturg w teatrze**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. Zna wybrane zagadnienia funkcjonowania instytucji kultury, a w szczególności teatru, w przestrzeni społecznej i kulturowej – ze szczególnym naciskiem na pracę na stanowisku dramaturga.

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi wykorzystywać posiadaną wiedzę i umiejętności w aktywnościach związanych z funkcjonowaniem instytucji kultury, ze szczególnym uwzględnieniem działalności programowej i artystycznej.

2. Potrafi korzystać ze źródeł zastanych oraz wywołanych na potrzeby stworzenia autorskiej wypowiedzi artystycznej o charakterze profesjonalnym lub popularyzatorskim.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Jest gotowa do samodzielnego i odpowiedzialnego pełnienia roli dramaturga lub dramaturżki, zgodnie z zasadami etyki zawodowej i intelektualnej funkcjonującej w instytucjach teatralnych.

Treści programowe dla zajęć:

Podstawowe obszary praktyki dramaturgicznej w teatrze

Polityka, etyka i praktyka instytucjonalna pracy dramaturga

Modele dramaturgiczne a konteksty społeczne i kulturowe

Instytucjonalne uwarunkowania procesów twórczych na przykładzie teatru

Metody pracy ze źródłami zastanymi i wywołanymi w pracy dramaturga

Praktyczne ćwiczenia dramaturgiczne

Nazwa zajęć: **Historia/pamięć/archiwum**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. Zna i rozumie podstawy teoretyczne i metodologiczne zwrotu pamięciowego i archiwalnego.

2. Dostrzega związki tych orientacji badawczych ze współczesnymi refleksjami na temat przeszłości, sposobów jej poznawania i oceny, rozumie ich przełożenie na praktyki badawcze i artystyczne, a także potrafi odnieść je do specyfiki badań teatrologicznych

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi wybrać i wykorzystać elementy teorii i metodologii z zakresu zwrotu archiwalnego i pamięciowego oraz właściwe dla nich pojęcia do krytycznej analizy spektakli teatralnych lub przy programowaniu projektu badawczego, kulturalnego lub popularyzatorskiego.

2. Potrafi samodzielnie przeprowadzić podstawowy zakres poszukiwań w archiwum i wybrać potrzebny jej materiał, a następnie opatrzyć go krytycznym komentarzem i wykorzystać go we własnej pracy.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Jest gotowy/a do planowania indywidualnych i grupowych prac oraz współpracy w związku z przygotowaniem projektów naukowych, kulturalnych i popularyzatorskich.

Treści programowe dla zajęć:

Historia, pamięć, archiwum – nowe sposoby myślenia, mówienia i pisanie o przeszłości.

Zwrot pamięciowy w naukach humanistycznych: korzenie, autorzy, pojęcia, założenia

Zwrot archiwalny w naukach humanistycznych: korzenie, autorzy, pojęcia, założenia.

Archiwa performatywne – historia, pamięć i archiwum w teatrze współczesnym i teatrologii.

Historia, pamięć i archiwum w teatrze współczesnym i teatrologii – praktyka naukowa i artystyczna.

Archiwum teatru – praca z materiałem archiwalnym w badaniach sztuk performatywnych.

Nazwa zajęć: Historia teatru i dramatu (XIX wiek)

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. zna i rozumie najistotniejsze zjawiska w dziejach teatru europejskiego w XIX wieku, najbardziej charakterystyczne dla tego okresu formy dramatyczne, modele teatralnej przestrzeni, związki teatru z życiem społeczno-politycznym, przemiany sztuki aktorskiej oraz podstawowe metody badania i analizy omawianych zjawisk, a także specjalistyczną terminologię z zakresu badań nad teatrem XIX wieku; zna dokonania najwybitniejszych twórców teatralnych tego okresu i rozumie ich znaczenie

w zakresie umiejętności:

1. potrafi rozpoznawać różne rodzaje przestrzeni teatralnych i konwencji scenicznych charakterystycznych dla XIX-wiecznego teatru oraz najważniejsze formy i gatunki dramatyczne tego okresu, jak również dokonywać ich analizy i interpretacji z wykorzystaniem kontekstów literackich, historycznych i społeczno-politycznych

2. potrafi wykorzystać wiedzę i umiejętności do samodzielnego wykonywania złożonych zadań z zakresu historii teatru i dramatu XIX wieku, wymagających kontekstowych odwołań do podstawowej wiedzy z zakresu pokrewnych dyscyplin nauk humanistycznych

w zakresie kompetencji społecznych:

1. jest gotowa do krytycznej oceny odbieranych treści (m.in. tekstów źródłowych) oraz uznawania znaczenia wiedzy w rozwiązywaniu problemów poznawczych (na podstawie problematyki z zakresu historii teatru XIX wieku)

Treści programowe dla zajęć:

(Wykład) Przemiany sztuki widowiskowej na początku XIX stulecia (konteksty europejskie i polskie)

(Wykład) Inscenizacja romantyczna we Francji (techniki i estetyki)

(Wykład) Mickiewicz i Słowacki wobec dramatu i teatru romantycznego. Poetyka dramatu romantycznego (konteksty europejskie i polskie). Teatr romantyczny wobec innych sztuk

(Wykład) Widowiska cyrkowe wobec kultury masowej XIX w.

(Wykład) Przemiany sztuki aktorskiej w XIX w.

(Wykład) Naturalizm i realizm w teatrze i dramacie II połowy XIX w. Twórczość H. Ibsena i A. Strindberga

(Ćwiczenia) Motywy wampiryczne w dramacie romantycznym (Upiór Ch. Nodiera). Romantyczna metafizyka i kosmologia (Kain Byrona)

(Ćwiczenia) Wokół dramaturgii Juliusza Słowackiego (tematy, motywy, interpretacyjne konteksty)

(Ćwiczenia) Lekcja XVI Adama Mickiewicza - problemy tekstologiczne i interpretacyjne

(Ćwiczenia) Dramaturgia Michała Bałuckiego i jej teatralne konkretyzacje w XIX w.

(Ćwiczenia) Teatralny bunt naturalistów. Świat dramatów Ibsena i Strindberga

(Ćwiczenia) Teatr końca XIX wieku wobec odkryć naukowych i przemian społecznych

Nazwa zajęć: Historia teatru i dramatu (XVIII wiek)

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. zna i rozumie kluczowe zjawiska z zakresu historii teatru XVIII wieku, reprezentatywne dla tego okresu formy dramatyczne (i ich przykłady) oraz różnorodne uwarunkowania wpływające na sposób ich inscenizowania, jak również podstawowe metody ich badania, analizy i interpretacji oraz stosowną terminologię; zna dokonania najwybitniejszych twórców teatralnych tego okresu i rozumie ich znaczenie

w zakresie umiejętności:

1. potrafi rozpoznawać różne rodzaje przestrzeni teatralnych i konwencji scenicznych charakterystycznych dla XVIII-wiecznego teatru oraz najważniejsze formy i gatunki dramatyczne tego okresu, jak również dokonywać ich analizy i interpretacji z wykorzystaniem kontekstów literackich, historycznych i społeczno-politycznych

2. potrafi wykorzystać wiedzę i umiejętności do samodzielnego wykonywania złożonych zadań z zakresu historii teatru i dramatu XVIII wieku, wymagających kontekstowych odwołań do podstawowej wiedzy z zakresu pokrewnych dyscyplin nauk humanistycznych

w zakresie kompetencji społecznych:

1. jest gotowy/a do krytycznej oceny odbieranych treści (m.in. tekstów źródłowych) oraz uznawania znaczenia wiedzy w rozwiązywaniu problemów poznawczych (na podstawie problematyki z zakresu historii teatru XVIII wieku)

Treści programowe dla zajęć:

Teatr XVIII wieku wobec głównych nurtów estetyczno-literackich epoki.

Wybrane przemiany społeczno-polityczne w XVIII wieku i ich wpływ na kształt życia teatralnego oraz dramaturgii.

Kształtowanie się idei i powstawanie teatrów narodowych (na przykładach wybranych krajów).

Sztuka aktorska w teatrze XVIII-wiecznym (na wybranych przykładach tekstów teoretycznych oraz biografii aktorskich).

Życie teatralne w Anglii w XVIII wieku – główne miejsca, nurty i twórcy.

Program reformy teatralnej Lessinga na tle teatru niemieckiego XVIII wieku.

Carlo Goldoni i reforma komedii dell'arte.

Myśl teatralna Denisa Diderota (Paradoks o aktorze, Rozmowy o „Synu naturalnym”)

Omówienie i analiza wybranych tekstów źródłowych; omówienie wybranych tekstów dramatycznych przynależących do kluczowych dla XVIII wieku gatunków i ich odmian (dramat mieszczański, komedia łązawa, komedia poważna, tragedia domowa, opera balladowa etc.)

Nazwa zajęć: Historia teatru i dramatu (XX wiek)

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. zna i rozumie najistotniejsze zjawiska w dziejach teatru europejskiego w XX wieku, najbardziej charakterystyczne dla tego okresu formy dramatyczne, modele teatralnej przestrzeni, związki teatru z życiem społeczno-politycznym, przemiany sztuki aktorskiej oraz podstawowe metody badania i analizy omawianych zjawisk, a także specjalistyczną terminologię z zakresu badań nad teatrem XX wieku; zna dokonania najwybitniejszych twórców teatralnych tego okresu i rozumie ich znaczenie

w zakresie umiejętności:

1. potrafi rozpoznawać różne rodzaje przestrzeni teatralnych i konwencji scenicznych charakterystycznych dla XX-wiecznego teatru oraz najważniejsze formy i gatunki dramatyczne tego okresu, jak również dokonywać ich analizy i interpretacji z wykorzystaniem kontekstów literackich, historycznych i społeczno-politycznych

2. potrafi wykorzystać wiedzę i umiejętności do samodzielnego wykonywania złożonych zadań z zakresu historii teatru i dramatu XX wieku, wymagających kontekstowych odwołań do podstawowej wiedzy z zakresu pokrewnych dyscyplin nauk humanistycznych

w zakresie kompetencji społecznych:

1. jest gotowa do krytycznej oceny odbieranych treści (m.in. tekstów źródłowych) oraz uznawania znaczenia wiedzy w rozwiązywaniu problemów poznawczych (na podstawie problematyki z zakresu historii teatru XX wieku)

Treści programowe dla zajęć:

Od Meiningerów do Króla Ubu

Stanisławski i MCHAT. Stanisławski - studia i „system”

Wachtangow, Tairow, teatr rosyjski lat 30. XX wieku

Teatr autonomiczny: Craig, Appia

Teatr inscenizatora: Reinhardt, Meyerhold

Awangarda teatralna we Francji: Copeau i „kartel”

Estetyka polityczności: Piscator, Brecht, off-Broadway

Teatr radykalny: dadaści, ekspresjoniści

Teatr w służbie totalitaryzmów

Artaud i jego dziedzictwo

Teatr kontrkultury i amerykańska awangarda

Uczniowie Artauda i Piscatora - The Living Theatre

Teatr jako wspólnota - Bread & Puppet Theatre

Teatr w przestrzeni publicznej

Nazwa zajęć: Krytyka teatralna

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. Zna najważniejsze formy dziennikarskie, strategie opisu oraz metody analizy i interpretacji dzieł z obszaru sztuk teatralnych i performatywnych, a także ich zastosowanie w krytycznym pisaniu o teatrze dla różnych typów mediów.

2. Zna realia funkcjonowania krytyki teatralnej we współczesnych mediach i podstawowe możliwości prowadzenia własnej działalności w tym obszarze.

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi tworzyć teksty krytyczne (recenzje, wywiady, notki itp.) dotyczące teatru i sztuk performatywnych i brać udział w dyskusjach o tej tematyce, korzystając z informacji czerpanych z różnych źródeł oraz uwzględniając różne kręgi odbiorców tworzonych wypowiedzi.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Jest gotowa do odpowiedzialnego podejmowania działań zawodowych mających na celu przybliżanie życia kulturalnego odbiorcom oraz przestrzegania zasad etyki zawodowej oraz uczciwości intelektualnej w pracy krytyka

Treści programowe dla zajęć:

Etyka i praktyka krytyki teatralnej – rodzaje, style, formy i zasady pisania recenzji teatralnych (analiza wybranych przykładów).

Krytyka towarzysząca, krytyka uczestnicząca i inne współczesne formy krytyki teatralnej. Rola, funkcja i zadania krytyki.

Warsztatowa praca nad tekstami recenzji osób studiujących (na podstawie oglądanych spektakli).

Nazwa zajęć: **Krytyka teatralna - warsztat doskonalący**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. Zna najważniejsze formy dziennikarskie, strategie opisu oraz metody analizy i interpretacji dzieł z obszaru sztuk teatralnych i performatywnych, a także ich zastosowanie w krytycznym pisaniu o teatrze dla różnych typów mediów (na poziomie zaawansowanym).

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi na poziomie zaawansowanym tworzyć teksty krytyczne (recenzje, wywiady, notki itp.) dotyczące teatru i sztuk performatywnych i brać udział w dyskusjach o tej tematyce, korzystając z zebranych i wyselekcjonowanych w tym celu informacji z różnych źródeł oraz uwzględniając różne kręgi odbiorców tworzonych wypowiedzi.

2. Posiada udoskonaloną zdolność krytycznego namysłu nad oglądanymi projektami z obszaru sztuk performatywnych, nad wypowiedziami współdyskutantów oraz nad innymi tekstami, które się do nich odnoszą

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Jest gotowy/a do odpowiedzialnego podejmowania działań zawodowych mających na celu bardziej zaawansowane przybliżanie życia kulturalnego odbiorcom oraz przestrzegania zasad etyki zawodowej oraz uczciwości intelektualnej w pracy krytyka.

Treści programowe dla zajęć:

Krytyka teatralna jako element środowiska zawodowego.

Różne formy współczesnej krytyki teatralnej – praca warsztatowa.

Tworzenie własnego tekstu w formie recenzji teatralnej – praca warsztatowa

Nazwa zajęć: **Media interaktywne**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. zna w zaawansowanym stopniu wybrane zagadnienia związane ze sposobami współczesnego i historycznego funkcjonowania mediów interaktywnych oraz strategiami ich wykorzystywania w nauce, sztuce oraz projektowaniu doświadczeń użytkowników

2. zna i rozumie problematykę roli odgrywanej przez media interaktywne w kontekście różnorodnych dylematów związanych z postępującymi procesami technologizowania się życia

w zakresie umiejętności:

1. potrafi zanalizować i zinterpretować wybrane zagadnienia w rozwoju mediów interaktywnych oraz dokonać analizy wpływu mediów interaktywnych na współczesną kulturę i sztukę

2. potrafi stosować zdobytą wiedzę i umiejętności z obszaru mediów interaktywnych (np. posługiwanie się najważniejszymi kontrolerami do ich obsługi) w różnego rodzaju aktywnościach profesjonalnych

w zakresie kompetencji społecznych:

1. ma na uwadze konieczność zachowania zasad etyki i odpowiedzialności w różnego rodzaju aktywnościach profesjonalnych związanych z mediami interaktywnymi

Treści programowe dla zajęć:

Media interaktywne – podstawowe definicje

Ewolucja pojęcia immersji – od pierwszych eksperymentów po projekty metaverse

Pierwsze eksperymenty interaktywne: negocjowanie nowego typu relacji pomiędzy wykonawcą i odbiorcą

Teatr multimedialny w xx wieku

Literatura interaktywna i hipertekst

Innowacyjne systemy ekspozycyjne
Światy syntetyczne i ich środowiska
Interaktywne fabuły (gry wideo, film, widowiska)
Narratologia transmedialna i inne strategie badawcze w kontekście mediów interaktywnych
Sztuka nowych mediów
Digital performance i widowiska interaktywne
Technologia mediów interaktywnych, omówienie podstawowych platform (software i hardware)

Nazwa zajęć: **Pedagogika teatru**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. zna wybraną terminologię, teorie i metody łączenia teatrologii z innymi dyscyplinami nauk humanistycznych na gruncie pedagogiki teatru
2. zna wybrane zagadnienia z zakresu pedagogiki teatru, w tym takie, które dotyczą funkcjonowania współczesnych instytucji i organizacji kultury oraz odbiorców i uczestników kultury

w zakresie umiejętności:

1. potrafi wykorzystywać posiadaną wiedzę i umiejętności w aktywnościach związanych z funkcjonowaniem pedagogiki teatru w instytucji kultury oraz organizacją i promocją wydarzeń związanych z tą dziedziną
2. potrafi planować i organizować pracę indywidualną oraz współpracę w zespole, by stworzyć wstępną koncepcję projektu z zakresu pedagogiki teatru

w zakresie kompetencji społecznych:

1. jest gotowa do popularyzacji świadomego uczestnictwa w kulturze ze szczególnym uwzględnieniem wiedzy, kompetencji i umiejętności z zakresu pedagogiki teatru oraz dbałości o etykę zawodową w tym zakresie

Treści programowe dla zajęć:

Geneza i rozwój pedagogiki teatru w Polsce i na świecie
Pedagogika teatru w odpowiedzialnej instytucji kultury
Działania z zakresu pedagogiki teatru – studia przypadków
Metody pracy w ramach pedagogiki teatru
Pedagogika teatru w kontekstach politycznym i instytucjonalnym działalności teatralnej
Krytyczna analiza działań z zakresu pedagogiki teatru na wybranych przykładach
Zespołowe opracowanie wstępnej koncepcji projektu z zakresu pedagogiki teatru

Nazwa zajęć: **Performans**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. zna i rozumie wybrane zagadnienia dotyczące: różnych teoretycznych ujęć performansu, specyfiki współczesnych zjawisk określanym tym mianem oraz ich poszczególnych odmian; zna specjalistyczną terminologię służącą do ich opisu, ich społeczno-kulturowe uwarunkowania, a także wybrane metodologie ich badania
2. zna wybrane metody analizy i interpretacji performansów

w zakresie umiejętności:

1. potrafi rozpoznawać różne formy estetyczne sztuki performatywnej oraz dokonywać ich analizy i interpretacji z wykorzystaniem odpowiednich narzędzi teoretycznych

w zakresie kompetencji społecznych:

1. tworzy argumentację z wykorzystaniem stanowisk teoretycznych odnoszącą się do performansów w ramach dyskusji na temat aktualnych wydarzeń społeczno-kulturalnych

Treści programowe dla zajęć:

Proto-performatywne formy artystyczne w I awangardzie
Rozwój form performatywnych w II awangardzie (event, action painting, happening, performance theatre, fluxus)
Body art i performance art
Wpływ form performatywnych na teatr w XX wieku
Performance studies – rozwój metodologii badawczych od lat 60. XX wieku
Performans i rozwój kultury medialnej

Nazwa zajęć: **Proseminarium**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. zna wybrane zagadnienia obejmujące specyfikę przedmiotową, metodologiczną i teoretyczną badań nad teatrem i sztukami performatywnymi oraz wybrane związki teatrologii z innymi dyscyplinami nauk humanistycznych

w zakresie umiejętności:

1. potrafi wykorzystywać zdobytą wiedzę i umiejętności badawcze, by formułować złożone i nietypowe problemy w obrębie badań nad teatrem i sztukami performatywnymi, mając na uwadze wybór tematu pracy licencjackiej, oraz wyszukiwać i odpowiednio wykorzystywać źródła potrzebne do ich opracowywania

2. potrafi przygotować koncepcję projektu badawczego mogącego stanowić podstawę pracy licencjackiej, zaplanować pracę nad jego realizacją oraz przedstawić go w formie konspektu

w zakresie kompetencji społecznych:

1. krytycznie podchodzi do własnej wiedzy i jest gotowa zasięgać opinii ekspertów w przypadku trudności z samodzielnym rozwiązaniem problemu

Treści programowe dla zajęć:

Analiza wybranych dzieł (spektakli, dramatów, performansów etc.) zgodnych z tematyką proseminarium: perspektywa metodologiczna, sposoby i metody analizy, interpretacja w różnych kontekstach.

Wybrane konteksty historyczne, kulturowe, społeczne, polityczne analizowanych zjawisk.

Wybrane metodologie badań nad teatrem i sztukami performatywnymi – lektura tekstów teoretycznych
Prezentacje koncepcji opracowania problemu badawczego i dyskusja nad nimi

Nazwa zajęć: **Reinterpretacje: romantyzm**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. zna tendencje, cele i metody w praktyce artystycznych reinterpretacji tekstów romantycznych oraz przykłady takiej praktyki wraz z ich kontekstem historycznym, kulturowym, społecznym czy politycznym, uwzględniającym odzwierciedlenia współczesnych dylematów cywilizacyjnych.

w zakresie umiejętności:

1. potrafi analizować odniesienia do sztuk romantycznych we współczesnych tekstach kultury z użyciem właściwych pojęć i metodologii

2. potrafi wykorzystać zdobytą wiedzę i umiejętności w celu stworzenia samodzielnie lub zespołowo własnej koncepcji reinterpretacji klasycznego tekstu romantycznego po wcześniejszej samodzielnej analizie i selekcji dostępnych materiałów

w zakresie kompetencji społecznych:

1. jest gotowa wykorzystywać te umiejętności, świadomie uczestnicząc w życiu kulturalnym

Treści programowe dla zajęć:

Tradycja romantyczna w teatrze polskim – wprowadzenie historyczne

„Pośmiertne życie romantyzmu”. Romantyzm dziś (już martwy?)

Laboratorium analityczno-interpretacyjne: omówienie przykładów współczesnych inscenizacji wybranych dramatów romantycznych (strategie, konteksty, przesunięcia interpretacyjne etc. I ich znaczenia).

Laboratorium kreatywne: praca nad własną koncepcją reinterpretacyjną, prezentacje, dyskusja nad efektami.

Nazwa zajęć: **Reinterpretacje: Shakespeare**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. Zna tendencje, cele i metody w praktyce artystycznych reinterpretacji tekstów W. Shakespeare'a oraz przykłady takiej praktyki wraz z ich kontekstem historycznym, kulturowym, społecznym czy politycznym, uwzględniającym odzwierciedlenia współczesnych dylematów cywilizacyjnych.

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi analizować odniesienia do sztuk W. Shakespeare'a we współczesnych wytworach kultury (spektaklach, dramatach, powieściach, filmie itp.) z użyciem właściwych pojęć i metodologii.

2. Potrafi użyć zdobytą wiedzę i umiejętności w celu stworzenia samodzielnie lub zespołowo własnej koncepcji reinterpretacji klasycznego tekstu W. Shakespeare'a.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Jest gotowy/a wykorzystywać zdobytą wiedzę i umiejętności, świadomie uczestnicząc we współczesnym życiu kulturalnym.

Treści programowe dla zajęć:

Jak Shakespeare stał się Shakespeare'em? – pozycja dramaturga w zachodnim kanonie, sposoby postrzegania jego tekstów i ich konsekwencje.

Shakespeare współczesny – główne strategie adaptacyjne i reinterpretacyjne.

Laboratorium analityczno-interpretacyjne: omówienie przykładów współczesnych utworów stanowiących przetworzenia wybranego dramatu Shakespeare'a (strategie, konteksty, przesunięcia interpretacyjne etc. i ich znaczenia).

Laboratorium kreatywne: praca nad własną koncepcją reinterpretacyjną, prezentacje, dyskusja nad efektami.

Nazwa zajęć: Rozwój publiczności

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. zna kluczowe zagadnienia z zakresu rozwoju publiczności (audience development) oraz klasyczne i nowatorskie metody pracy i komunikacji z publicznością, a także rozumie, na czym polega dostępność instytucji i organizacji kulturalnych

w zakresie umiejętności:

1. potrafi zaprojektować podstawową strategię rozwoju publiczności dla rozmaitych wydarzeń z zakresu sztuk performatywnych oraz wyciągać wnioski z badań publiczności, jak również samodzielnie rozwijać i uaktualniać swoją wiedzę

w zakresie kompetencji społecznych:

1. jest gotowy/a odpowiedzialnie stosować zdobytą wiedzę i umiejętności z zakresu audience development we własnej pracy zawodowej, rozwijać w niej ideę dostępności instytucji oraz samodzielnie dążyć do rozwoju własnych umiejętności i wiedzy

Treści programowe dla zajęć:

Wprowadzenie do koncepcji rozwoju publiczności (audience development).

Podstawy teoretyczne: misja instytucji / organizacji, określenie grup docelowych, strategia rozwoju, marketing, komunikacja.

Rozpoznawanie potrzeb obecnych i potencjalnych widzów: badanie publiczności.

Budowanie trwałych i jakościowych relacji pomiędzy instytucjami i organizacjami kultury (ze szczególnym uwzględnieniem podmiotów, których misją jest rozwój sztuk performatywnych) oraz wszystkimi osobami zaangażowanymi w ich działalność.

Klasyczne i nowatorskie metody pracy i komunikacji z publicznością: aktywizacja, edukacja, partycypacja, PR i reklama, nowe media, media społecznościowe.

Aktywizacja rozmaitych grup społecznych poprzez długofalowy, demokratyczny i spójny proces zorientowany na widzów i skuteczną komunikację działań.

Dostępna instytucja / organizacja kultury.

Nazwa zajęć: Strategie angażujące w sztukach performatywnych

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. zna i rozumie wybrane historyczne, społeczne i kulturowe konteksty najnowszych zjawisk z zakresu sztuki opartej na zaangażowaniu społecznym / sztuki partycypacyjnej oraz kluczowe pojęcia wykorzystywane w opisie tego rodzaju działań

2. zna obszary działań animatora oraz artysty i kuratora zajmującego się sztuką partycypacyjną.

3. zna i rozumie wybrane historyczne, społeczne i kulturowe konteksty najnowszych zjawisk z zakresu sztuki opartej na zaangażowaniu społecznym / sztuki partycypacyjnej oraz kluczowe pojęcia wykorzystywane w opisie tego rodzaju działań

w zakresie umiejętności:

1. potrafi analizować omawiane na zajęciach angażujące projekty performatywne w perspektywie antropologicznej, socjologicznej, historycznej i politycznej oraz zabierać głos w dyskusji na ich temat

2. potrafi stworzyć zespołowo wstępną koncepcję projektu angażującego / partycypacyjnego z zakresu sztuk performatywnych

w zakresie kompetencji społecznych:

1. jest gotowa do kreowania własnej ścieżki kariery zawodowej oraz wzbogacania życia kulturalnego poprzez realizowanie koncepcji projektów angażujących / partycypacyjnych, podejmowanych w duchu poszanowania zasad pluralizmu kulturowego

Treści programowe dla zajęć:

Wprowadzenie do sztuki opartej na zaangażowaniu społecznym / sztuki partycypacyjnej. Rozpoznanie podstawowych pojęć i kategorii: społeczność, sztuka partycypacyjna, community arts, zwrot społeczny, zwrot etyczny, dobro wspólne.

Sztuka oparta na zaangażowaniu społecznym / sztuka partycypacyjna w perspektywie badań inter- i transdyscyplinarnych.

Omówienie i analiza przykładów projektów performatywnych opartych na rozmaitych strategiach inkluzji społecznej i przynależących do rozmaitych tradycji artystyczno-kulturowych.

Perspektywy humanistyczne istotne dla przedmiotu zajęć: polityka jako estetyka wg Jacquesa Rancière'a, agonistyka wg Chantal Mouffe i partycypacja w ujęciu Claire Bishop

Warsztat artysty, kuratora i animatora zajmującego się sztuką partycypacyjną.

Zespołowa prezentacja wstępnej idei projektu partycypacyjnego w zakresie sztuk performatywnych.

Nazwa zajęć: Strategie angażujące w sztukach performatywnych - warsztat

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. ma wiedzę na temat wybranych zjawisk i przemian kulturowych, zwłaszcza w kontekście projektów performatywnych, jak również zna środowisko instytucji organizujących projekty o charakterze artystyczno-społecznym

w zakresie umiejętności:

1. potrafi wykorzystywać wiedzę i umiejętności zdobyte na konwersatorium Strategie angażujące w sztukach performatywnych, by indywidualnie lub zespołowo przygotować kompletną koncepcję projektu partycypacyjnego z zakresu sztuk performatywnych

2. potrafi efektywnie planować i organizować pracę indywidualną oraz zespołową niezbędną do zrealizowania projektu partycypacyjnego, w tym negocjować i tworzyć warunki współpracy z twórczyniami i twórcami oraz partnerami instytucjonalnymi

3. potrafi zespołowo lub indywidualnie stworzyć wniosek o dofinansowanie przygotowanego w ramach zajęć projektu

w zakresie kompetencji społecznych:

1. jest gotowa podejmować odpowiedzialne i etyczne decyzje programowe i organizacyjne (także w sytuacji stresu, konfliktu w grupie i zagrożenia projektu), jak również wykorzystywać zdobytą wiedzę i umiejętności w planowaniu swojej kariery zawodowej

Treści programowe dla zajęć:

Prace badawcze w celu stworzenia kompletnego projektu opartego na zaangażowaniu społecznym / partycypacyjnego z zakresu sztuk performatywnych.

Planowanie i wdrażanie projektu partycypacyjnego z zakresu sztuk performatywnych, w tym negocjowanie i tworzenie z poszanowaniem pluralizmu kulturowego warunków współpracy z twórczyniami i twórcami oraz partnerami instytucjonalnymi.

Kontrolowanie projektu na każdym etapie pracy i reagowanie na zmieniające się warunki organizacyjne.

Zarządzanie pracą w grupie projektowej: optymalne wykorzystanie kompetencji i zdolności poszczególnych członkiń i członków zespołu, zbudowanie odpowiedniej struktury organizacyjnej.

Etyczne rozwiązywanie konfliktów i sytuacji zagrażających realizacji projektu.

Rozpoznanie i analiza środowiska instytucji organizujących projekty o charakterze artystyczno-społecznym, ze szczególnym uwzględnieniem projektów performatywnych.

Wypełnianie wniosków o dofinansowanie projektu partycypacyjnego z zakresu sztuk performatywnych, ze szczególnym uwzględnieniem analizy celów społecznych projektu.

Nazwa zajęć: Teatr dla dzieci i młodzieży

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. Zna wybrane zagadnienia związane z teatrem i dramatem dla dzieci i młodzieży (wraz z ich różnorodnymi formami) oraz specyfikę i cechy odrębne tego nurtu działań artystycznych, jak również wybrane instytucje kulturalne proponujące repertuar dla młodej widowni.

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi dokonać podstawowej analizy, interpretacji i krytycznej oceny spektakli i tekstów dramatycznych przeznaczonych dla młodego odbiorcy, a także samodzielnie poszerzać własne kompetencje w tej dziedzinie i śledzić rozwijające się formy działalności artystycznej przeznaczonej dla dzieci i młodzieży.

2. Potrafi sformułować pogłębioną wypowiedź krytyczną odnoszącą się do określonego wydarzenia teatralnego i kulturalnego lub tekstu adresowanego do młodej widowni.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Jest gotowa aktywnie uczestniczyć w wydarzeniach kulturalnych dla młodszej widowni, rozumiejąc ich znaczenie dla krytycznego namysłu teatrologicznego oraz najbliższego otoczenia kształtującego przyszłych dorosłych odbiorców teatru.

Treści programowe dla zajęć:

Specyfika teatru dla młodzieży, dzieci i dzieci najmłodszych w odniesieniu do teatru dla dorosłych. Ewolucja dziecięcego odbiorcy w oczach twórców teatru dla dzieci.

Związki teatru dla dzieci z teatrem lalek.

Współczesne spektakle dla dzieci i młodzieży – wybrane przykłady. Prezentacja, omówienie, analiza.

Dramaturgia dla dzieci i młodzieży – wybrane przykłady. Prezentacja, omówienie, analiza.

Nazwa zajęć: Teatr i dramat współczesny na świecie II

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. Zna najważniejsze zjawiska (oraz ich twórców) z obszaru współczesnej dramaturgii światowej i jej inscenizacji oraz niezbędne do ich interpretacji konteksty kulturowe, historyczne, społeczne i polityczne

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi dokonywać analizy i interpretacji omawianych dzieł, a także używać specjalistycznej terminologii odnoszącej się do nich i formułować swoje sądy zarówno w dyskusji, jak i w formie dłuższej, pogłębionej wypowiedzi (przygotowywanej indywidualnie bądź zespołowo).

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Jest świadoma potrzeby prowadzenia dyskusji i polemik z poszanowaniem poglądów innych oraz wykazywania wrażliwości na różnice między ludźmi i kulturami.

Treści programowe dla zajęć:

Najważniejsze zjawiska z dziedziny powojennego światowego dramatu – przegląd

Interpretacje wybranych dramatów pochodzących z innych obszarów językowych

Recepcja na gruncie polskim współczesnej dramaturgii światowej.

Przemiany dokonujące się w dramacie i teatrze w odniesieniu do przemian społeczno-kulturowych i politycznych (na wybranych przykładach).

Podstawowe nurty refleksji dotyczącej współczesnej dramaturgii światowej i teatru na świecie.

Nazwa zajęć: Teatr i dramat współczesny w Polsce III

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. zna i rozumie wybrane zagadnienia dotyczące kluczowych dokonań twórczych polskiego teatru i dramatu II połowy XX wieku (oraz ich autorów), ich estetycznych, społecznych, politycznych i kulturowych uwarunkowań oraz metod ich analizy i interpretacji, a także wybrane kwestie związane z odniesieniami do tych dokonań w teatrze najnowszym

w zakresie umiejętności:

1. potrafi rozpoznawać różne zjawiska (formy, estetyki, indywidualne style twórców etc.) z zakresu teatru i dramatu II połowy XX wieku oraz dokonywać ich analizy i interpretacji z wykorzystaniem zdobytej wiedzy, adekwatnej terminologii oraz metod opisu

2. potrafi tworzyć - samodzielnie i zespołowo - różnorodne wypowiedzi o charakterze profesjonalnym (np. prezentacje, krótkie analizy i omówienia), przeznaczone dla różnych kręgów odbiorców oraz planować pracę własną i zespołu

w zakresie kompetencji społecznych:

1. jest gotowy/a do współdziałania w ramach zespołu oraz brania odpowiedzialności za rezultaty jego pracy, zwłaszcza w kontekście przyszłej pracy zawodowej

Treści programowe dla zajęć:

Wybrane zagadnienia ogólne dotyczące życia teatralnego w II połowie XX wieku i jego kontekstów historycznych, społecznych i politycznych

Dokonania twórcze najważniejszych reżyserów II połowy XX wieku (na przykładach wybranych inscenizacji) – część II

[Omówienie twórczości – zgodnie z zainteresowaniami i potrzebami osób studiujących – czterech, innych niż w poprzednim roku, postaci spośród wymienionych: Tadeusza Kantora, Jerzego Grotowskiego, Konrada Swinarskiego, Lidii Zamkow, Kazimierza Dejmka, Jerzego Jarockiego, Krystiana Lupy, Jerzego Grzegorzewskiego]

Dramaturgia Sławomira Mrożka i jej inscenizacje (na wybranych przykładach)

Dramatopisarz nieco zapomniany: Ireneusz Iredyński/Helmut Kajzar/Marian Pankowski (do wyboru, inny niż w poprzednim roku)

Nazwa zajęć: **Współczesne teorie humanistyczne**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. Zna założenia wybranych metodologii badań humanistycznych oraz stosowaną w nich terminologię, jak również rozmaite teoretyczne ujęcia teatru oparte na ich wykorzystaniu

w zakresie umiejętności:

1. Zna możliwości wykorzystania w teoretycznej refleksji nad teatrem metod i narzędzi wykorzystywanych w innych dyscyplinach badań humanistycznych, a także potrafi korzystać z nich w celach analitycznych

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Potrafi formułować i rozwiązywać złożone problemy związane z wybranymi metodologiami badań humanistycznych oraz teoretycznymi ujęciami dzieła teatralnego, posługując się zdobytą wiedzą i umiejętnościami analitycznymi oraz wykazując gotowość do krytycznego namysłu nad odbieranymi treściami

Treści programowe dla zajęć:

Główne założenia i cele metodologii badawczych wykorzystywanych w naukach humanistycznych.

Przełomy, mody, izmy – praktyczne znaczenie „wielkich metodologii” w badaniach humanistycznych i teatrologicznych.

Metodologiczna analiza wybranych tekstów kultury.

Nazwa zajęć: **Zarządzanie projektem artystycznym**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. zna podstawowe pojęcia z zakresu zarządzania projektem, zasady poszukiwania potencjalnych źródeł finansowania projektów artystycznych, zasady przygotowywania budżetu, harmonogramu oraz struktury organizacyjnej festiwalu, jak również podstawowe typy umów oraz reguły wypełniania wniosku o dofinansowanie projektu z zakresu kultury i sztuki

w zakresie umiejętności:

1. potrafi zastosować wyżej wymienione pojęcia i zasady w praktyce, planując własny projekt, przygotowując własne umowy na podstawie wzoru i wypełniając własne wnioski o dofinansowanie - zarówno samodzielnie, jak i kolektywnie, szanując pracę innych osób w grupie

w zakresie kompetencji społecznych:

1. jest gotowa komunikować się w sprawie finansowania projektów artystycznych z potencjalnymi mecenasami, a w sprawie przygotowania i procedowania wniosku - z ekspertami administracji publicznej

2. jest gotowa do zespołowej oraz indywidualnej pracy profesjonalnej, jak również podejmowania działań na rzecz rozwoju własnych kompetencji zawodowych

Treści programowe dla zajęć:

Podstawy zarządzania projektowego.

Struktura organizacyjna projektu a struktura organizacyjna instytucji

Organizacja rozmaitych przedsięwzięć artystycznych (zaproszenie spektaklu, produkcja spektaklu, produkcja pracy artysty wizualnego, współorganizacja, warsztaty) – studia przypadków

Podstawowe zasady sporządzania umów – studia przypadków.

Samodzielne sporządzanie umów

Zarządzanie finansami: budżetowanie i pozyskiwanie środków

Zarządzanie czasem: przygotowanie harmonogramu projektu

Podstawy zarządzania zespołem

Wypełnianie wniosków o dofinansowanie projektów kulturalnych

Nazwa zajęć: **Język angielski B1**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie umiejętności:

1. potrafi tworzyć ustne wypowiedzi na przygotowane tematy, prezentować i argumentować swoje stanowisko oraz innych osób w zakresie problematyki związanej ze swoim otoczeniem jak i w zakresie tematyki ogólnoakademickiej

2. potrafi czytać ze zrozumieniem teksty w języku angielskim o charakterze ogólnym jak i akademickim oraz analizować ich treść i wybierać niezbędne informacje.

3. zrozumieć dostosowany do poziomu oryginalny materiał audio lub wideo na poziomie ogólnym oraz wychwytywać niezbędne szczegóły.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. jest gotowy/gotowa do oceny własnych umiejętności językowych, wykorzystywania znajomości języka obcego jako narzędzia dialogu międzykulturowego oraz rozumie konieczność stałego doskonalenia znajomości języka w celach komunikacyjnych i zawodowych

Treści programowe dla zajęć:

Czasy gramatyczne potrzebne do wyrażania różnorodnych czynności osadzonych w czasach: Present Simple and Present Continuous, Narrative Tenses, Present Perfect and Present Perfect Continuous, Future Perfect and Future Continuous.

Inne struktury gramatyczne potrzebne do wyrażania różnorodnych treści i opinii: mowa zależna oraz pytania w mowie zależnej, formy przymiotnikowe i przysłówkowe.

Słownictwo dotyczące życia codziennego oraz ogólnoakademickie w zakresie następujących tematów: praca, rozmowa kwalifikacyjna o pracę, służba zdrowia, podróżowanie, moda oraz dress code, środowisko naturalne, zmiany klimatyczne.

Strategie efektywnego czytania w celu zrozumienia ogólnego sensu wypowiedzi; domyślanie się znaczenia nieznanych słów w zakresie bloków tematycznych określonych w treści 3.

Strategie efektywnego słuchania w celu zrozumienia ogólnego sensu wypowiedzi; domyślanie się znaczenia nieznanych słów w zakresie bloków tematycznych określonych w treści 3.

Udzielanie odpowiedzi, udział w dyskusji oraz wyrażanie różnorodnych funkcji językowych w zakresie: przeprowadzania oraz udziału w rozmowie kwalifikacyjnej o pracę, przedstawiania problemów, moderowania dyskusji oraz wyrażania opinii na tematy zawarte w treści 3.

Nazwa zajęć: **Język angielski B21**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. zna specjalistyczną terminologię z zakresu badań nad teatrem i sztukami performatywnymi w wybranym języku obcym i jest w stanie korzystać z literatury naukowej

w zakresie umiejętności:

1. potrafi tworzyć płynne wypowiedzi ustne na przygotowane tematy, prezentować i argumentować swoje stanowisko oraz innych osób na tematy związane ze swoim otoczeniem jak i na tematy ogólnoakademickie.

2. potrafi czytać ze zrozumieniem teksty w języku angielskim charakterze ogólnym jak i akademickim, związane z kierunkiem studiów, oraz analizować ich treść i wybierać niezbędne informacje.

3. potrafi zrozumieć oryginalny materiał audio lub wideo na większość tematów dotyczących życia codziennego, kulturalnego i społecznego, na poziomie ogólnym jak i wychwycić niezbędne szczegóły.

4. przygotować i wygłosić prezentację na wybrany temat.

5. potrafi opracować teksty oraz wypowiedzi dotyczące życia społecznego, uniwersyteckiego i zawodowego.

6. potrafi redagować wybrane teksty w stylu formalnym.

7. potrafi uzupełniać i doskonalić nabytą wiedzę i umiejętności.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. jest gotowy/gotowa do oceny własnych umiejętności językowych, wykorzystywania znajomości języka obcego jako narzędzia dialogu międzykulturowego oraz rozumie konieczność stałego doskonalenia znajomości języka w celach komunikacyjnych i zawodowych

Treści programowe dla zajęć:

Swobodne posługiwanie się czasami gramatycznymi w języku angielskim.

Inne struktury gramatyczne potrzebne do wyrażania różnorodnych treści i opinii: okresy warunkowe typ 1,2,3 oraz mieszane; struktury gramatyczne 'wish,'get used to/used to, past modals, formy bezokolicznikowe i imiesłowowe.

Słownictwo dotyczące problematyki współczesnego świata w zakresie następujących tematów: ekstremalne sytuacje, refleksja na temat planów życiowych, terapeutyczna funkcja muzyki, higiena snu, komunikacja niewerbalna oraz wybrane słownictwo akademickie i specjalistyczne związane z kierunkiem studiów.

Strategie efektywnego czytania w celu zrozumienia ogólnego sensu wypowiedzi w tekstach popularno-naukowych oraz specjalistycznych; domyślanie się znaczenia nieznanych słów w zakresie bloków tematycznych określonych w treści 3.

Strategie efektywnego słuchania w celu zrozumienia ogólnego sensu wypowiedzi; domyślanie się znaczenia nieznanych słów w zakresie bloków tematycznych określonych w treści 3.

Udzielanie odpowiedzi, udział w dyskusji oraz wyrażanie różnorodnych funkcji językowych w zakresie tematyki określonej w treści 3.

Redagowanie wybranych typów tekstów formalnych

Nazwa zajęć: Język angielski B22

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. zna specjalistyczną terminologię z zakresu badań nad teatrem i sztukami performatywnymi w wybranym języku obcym i jest w stanie korzystać z literatury naukowej

w zakresie umiejętności:

1. potrafi tworzyć płynne wypowiedzi ustne na przygotowane tematy, prezentować i argumentować swoje stanowisko oraz innych osób na tematy związane ze swoim otoczeniem jak ja na tematy ogólnoakademickie.

2. potrafi czytać ze zrozumieniem teksty w języku angielskim o charakterze ogólnym jak i akademickim, związane z kierunkiem studiów, oraz analizować ich treść i wybierać niezbędne informacje.

3. potrafi zrozumieć oryginalny materiał audio lub wideo na większość tematów dotyczących życia codziennego, kulturalnego i społecznego, na poziomie ogólnym jak i wychwycić niezbędne szczegóły.

4. potrafi przygotować i wygłosić prezentację na wybrany temat.

5. potrafi opracować teksty oraz wypowiedzi dotyczące życia społecznego, uniwersyteckiego i zawodowego.

6. potrafi redagować wybrane teksty w stylu formalnym.

7. uzupełniać i doskonalić nabytą wiedzę i umiejętności.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. jest gotowy/gotowa do oceny własnych umiejętności językowych, wykorzystywania znajomości języka obcego jako narzędzia dialogu międzykulturowego oraz rozumie konieczność stałego doskonalenia znajomości języka w celach komunikacyjnych i zawodowych

Treści programowe dla zajęć:

Swobodne posługiwanie się czasami gramatycznymi w języku angielskim.

Inne struktury gramatyczne potrzebne do wyrażania różnorodnych treści i opinii: strona bierna, następstwo czasów, zdania celu, porównania, rzeczowniki policzalne i niepoliczalne, przedimki.

Słownictwo dotyczące problematyki współczesnego świata w zakresie następujących tematów: system sprawiedliwości, przestępstwa internetowe, świat mediów i e-mediów, problematyka biznesu i ekonomii, reklamy, nowoczesne miasta, wystąpienia publiczne, problemy współczesnej nauki, tematyka science-fiction oraz wybrane słownictwo akademickie i specjalistyczne związane z kierunkiem studiów.

Strategie efektywnego czytania w celu zrozumienia ogólnego sensu wypowiedzi w tekstach popularno-naukowych oraz specjalistycznych; domyślanie się znaczenia nieznanymi słów w zakresie bloków tematycznych określonych w treści 3.

Strategie efektywnego słuchania w celu zrozumienia ogólnego sensu wypowiedzi; domyślanie się znaczenia nieznanymi słów w zakresie bloków tematycznych określonych w treści 3.

Udzielanie odpowiedzi, udział w dyskusji oraz wyrażanie różnorodnych funkcji językowych w zakresie tematyki określonej w treści 3.

Redagowanie wybranych typów tekstów formalnych

Nazwa zajęć: Praktyka

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. ma wiedzę na temat organizacyjnych, ekonomicznych, etycznych i prawnych aspektów funkcjonowania instytucji kulturalnych, rozumie ich przełożenie na swoją pracę zawodową

w zakresie umiejętności:

1. potrafi przełożyć wiedzę zdobytą na uniwersytecie na pracę w zróżnicowanym środowisku kulturowym, a także odpowiedzialnie wykonywać zadania wyznaczone przez zwierzchnika w miejscu pracy, zarówno samodzielnie, jak i zespołowo

2. potrafi zdobywać w miejscu pracy nowe kompetencje i wiedzę, ma bowiem świadomość, że praca zawodowa w sektorze kultury wymaga ciągłego rozwoju

w zakresie kompetencji społecznych:

1. jest gotowa w sposób odpowiedzialny i etyczny nawiązywać i budować kontakty i relacje zawodowe, także z ekspert(k)ami kultury i sztuki, ze szczególnym uwzględnieniem sztuk performatywnych, oraz planować własną karierę i podejmować pracę w instytucjach i organizacjach kultury lub rozwijać samodzielną działalność w tym obszarze

Treści programowe dla zajęć:

Nawiązywanie kontaktów zawodowych zgodnych z kierunkiem studiów poza macierzystą uczelnią

Rozwój samodzielności w pracy zawodowej w sektorze kultury

Łączenie wiedzy zdobytej na uniwersytecie z potrzebami instytucji i organizacji kultury, ze szczególnym uwzględnieniem podmiotów zajmujących się sztukami performatywnymi
Analiza otoczenia instytucjonalnego w perspektywie rozwoju kariery zawodowej w sektorze kultury
Praca zespołowa w zróżnicowanym środowisku kulturowym: zarządzanie zespołem i bycie jego częścią, etyczne relacje, samorozwój